

Oroszházi HARANGSZÓ

XXV. évfolyam 3. szám · 2018. reformáció

Reformáció 501

A mikor 2010-ben tematikus évekkel kezdtük meg a felkészülést 2017-re, a reformáció fél évezredes jubileumára, azt gondoltuk, hogy még nagyon távol vannak az ünnep eseményei. Végiggondolva ezt a tíz évet, emlékezve a tavalyi év eseményekben gazdag napjaira, látva és kézbe kapva az ünnepi év értékeléseit, visszhangjait, nemcsak az idő rohanását kell újból megállapítanunk, hanem azt is, hogy milyen felmérhetetlen gazdagság birtokában vagyunk mi, akik a reformáció örökségét magunkénak tudhatjuk.

Kell is ez a tartalék, mert minél nagyobb távolságot mutat egy jeles jubileum a megünnepelt eseménytől, annál nagyobbak tűnik az az út, amelyre ilyenkor előretekintünk. Évtizedes mérföldkőnél még realitásnak tűnik az ugyanakkora távlat, fél évszázadnál már a következő generációkra gondolunk, centenáriumi esemény kapcsán pedig történelmi távlatúvá válik a jövő. Az 501-gyel nem kevesebbet, mint egy új fél évezredet kezdtünk. Ötszáz év! Tudunk-e valamit továbbvinni, továbbadni ezekre az elkövetkezendő századokra? Lesz-e annyi tartalékunk, ami vagy előásható talentumként, vagy szárba szökkenő magként, vagy emberöltőkön keresztül világító, útbaigazító szellemi tartalomként méltó lesz az emlékezésre, az ünneplésre? Mi, az ötszázadosok nemzedéke, akik össze tudtuk gyűjteni, fel tudtuk mutatni, amit idáig kaptunk, tudjuk-e úgy folytatni az utat, hogy a millennium – ötszáz év újabb kincseit hozzátéve a régihez – még gazdagabb, még hálásabb ünnep legyen?

Túl nagy az az idő, amire fel akarnánk készülni, stratégiát szeretnénk kidolgozni.

Nem feladatunk, hogy ezen dolgozzunk, mert a változások, a kikutathatatlan jövő ezerszer átírná terveinket, de hogy minden napot azzal a reménységgel kezdjük, hogy van mit mondanunk, adnunk a világnak, az nem kérdés. A reformáció, az idáig hordozó, bennünket is magával ragadó, és általunk is továbbvihető folyamat genezisében Luther személyes életművét látjuk. Azt, amely megkérdőjelezhetetlen prioritásnak tartotta Krisztus örömhírének megszólaltatását, és ami az ebből fakadó következmények mindennapi megélésére, átadására a jó fa jó gyümölcsének természetességével buzdított. Ez az életmű a tiszta szem és tiszta hang együttállásából fakadt. A tiszta szem világosan látta, hogy nincs fontosabb annál, minthogy a kor teológiai és erkölcsi káoszából a maga tisztaságában és világosságában kell felemelni az evangéliumot. A tiszta hang pedig világos, érthető, tartalmas és bátor volt. Ez a látás és ez a hang Isten erejével már ötszázegy év óta termi a reformáció gyümölcseit.

Észre kellett venni, hogy az emberek számára akkor lesz elérhető az örömhír, ha saját nyelvükön hallhatják, olvashatják azt. És ez nem csak bibliafordításokat eredményezett, hanem megtermékenyítette a nemzeti irodalmakat, minden ezzel kapcsolatos dolog új impulzusokat kapott, mint például a kommunikáció technikai vagy az oktatás ügye. A tisztánlátás megmutatta a hétköznapi élet, a társadalmi, gazdasági élet anomáliáit vagy a fejlődés és a kibontakozás útjait. Szilárd biblikus értékrend által nemcsak a templomok, a gyülekezetek élete formálódott, hanem lassan a társadalom egészébe, annak minden moti-

vációjába beszűrődött. Nemcsak ennek a cikknek, hanem jóval terjedelmesebb írásműveknek is meghaladná a korlátait annak áttekintése, hogy a tisztánlátás ébersége és a problémákat orvosoló, a fejlődést segítő vagy az új utakra indító tiszta hang hogyan járt kart karba öltve, és teremté jó gyümölcseit.

Nem tudunk úgy szétnézni magunk körül, hogy meg ne látnánk olyan dolgokat, amelyek ne kiáltanának pozitív változás után. Reformatori örökségünkben fakadó értékteremtő jövőépítésünk lehetőségei, adottságai ott vannak a hétköznapijainkban, a családjainkban, a hivatásunkban, a világot szebbé tenni akaró igyekezetünkben.

A következő fél évezred küldetésének és annak betöltésének potenciálja kimeríthetetlen, az evangéliumi hit és látás – mivel nem emberi igyekezet, hanem Krisztus ígérete és a Lélek munkájának ajándéka – elmulthatatlan, az értékteremtés lehetősége állandó.

A következő ötszáz év stratégiáját nem időtartamra, hanem hitünk megélésére kell építeni. Tudva, hogy nemcsak lehetőségeink vannak, hanem felelősségünk is, mindenki meg fogja találni, hogy hol kell érvényesíteni az evangéliumra építő élet értékeit. A templomokban hangzik az ige, a szívek pedig a jó gyümölcsök termésében válszólnak erre.

A következő 500 évet anyanyíféleképpen fogjuk látni, ahányan vagyunk, és annyival fogjuk gazdagítani, amennyi jó választ tudunk adni, tenni, élni az egyház, a társadalom, a művészet vagy bármi másnak a területén; ott, ahol éppen küldetésünk van.

ÖRDÖG ENDRE

Justh Zsigmond-emlékek nyomában Orosházán és környékén

Talán mikor ez az írás születik, éppen Szentetornya felől suhan felénk a mostani szél a Justh Zsigmond nevet viselő utca mellől, onnan ez az őszi illat, ahol magyar népszerű irodalmunk előhírnökeként Justh Zsigmond vizsgálta és mérte az egyszerű népet. Egy magyar mágnás, aki önmagát a parasztságban kísérli meg felismerni. Ám az ifjú epikus népszínházzal is kísérletezett. Ha neve szóba kerül, legtöbbször a parasztszínház létrehozóját tisztelik benne, aki gazdasága cselédeivel Moliere-t és Shakespeare-t játszatott.

Méltatói Justh Zsigmondot a 19. század végének jelentős irodalmi egyéniségei közé sorolják. Mivel a róla szóló irodalom a könyvtárak polcain várja az érdeklődőket, munkásságáról mindössze egy-két mozzanatot erejéig teszünk említést, amennyire írásunk közérthetősége ezt megkívánja. Nevéhez kötődő emlékek után pedig azért kutattunk, mivel a Pusztaszentetornyan született Justh élete jelentős részét is ott töltötte, és irodalmi munkásságának legértékesebb része is környékünkön szerzett élményeihez kapcsolódik. Rövid életében mindvégig a szülőhelyéhez kötődő íróvá lett.

Ez adott okot arra, hogy írásunkkal az Orosházán és környékén ma is fellelhető Justh Zsigmond-emlékekre irányítsuk a figyelmet. Ismert dátum nélkül is bizonyosra vehető, hogy legrégebben a szentetornyai evangélikus templomhoz vezető utca viseli Justh Zsigmond nevét. Az időtlenségnek szánt márványtábla Justh Zsigmond születésének centenáriuma, Orosháza–Gyopárosfürdőn a Napsugár Szálló falán 1963. április 14-én, húsvét vasárnapján, 11 órakor került elhelyezésre. Az emléktáblát Lé-

vai István orosházi kőfaragó kisiparos készítette díjmentesen. A tábla ma is eredeti helyén áll, bár szövegén az avatás óta eltelt több mint fél évszázad koptatott annyit, hogy nehezen legyen olvasható:

*Az emléktábla
Justh Zsigmond
1863–1894
a pusztaszentetornyai
parasztszínház nemeslelkű
alapítója tiszteletére
születése centenáriuma emelte
Orosháza Város Tanácsa*

**Az egykori Napsugár Szálló,
melynek falán a tábla áll**

A könyvtárlátogatók emlékezhetnek rá, hogy Orosházán, a Dózsa György utca 7. sz. alatt működött a Városi Könyvtár 1999-ben, s az 50. születésnapján vette fel Justh Zsigmond nevét.

Október 7-én, a névadó ünnepségen dr. Szabó Ferenc nyugalmazott múzeumigazgató az alábbi szavakkal kezdte avatóbeszédét a könyvtár előtt: „A mai naptól fogva a fél évszázados könyvtár homlokzatán Justh Zsigmond nevét olvashatjuk”, majd hosszan méltatta Justh Zsigmond munkásságát. Ezt követően az új névadó táblát, a Justh Zsigmondot ábrázoló bronzból készült domborművet (Bánfi Gábor orosházi szobrászművész alkotását) Fetser János polgármester avatta fel.

Mindössze nyolc évig láthattuk az épület falán ezt az emblemátikus táblát. Ugyanis a könyvtárat 2007. december 17-én átköltöztették a Kossuth u. 3. sz. alá, a Petőfi Kulturális Közhasznú Nonprofit Kft. épületébe. A tábla ennek az intézménynek a bejárata mellett kapott új helyet.

A bárki által látható Justh-émlékek mellett írott emlékek is bizonyítják, hogy Justh Zsigmondot a néppel fenntartott közvetlen viszonyának köszönhetően a falusiak szívesen hívták meg családi ünnepeikre, násznagynak, vagy születendő gyermekek mellé keresztapának, melyet ő szívesen felvállalt, hiszen köztudottan szerette a gyermekeket. Sokszor már előre „lekötötte” magának a keresztapaságot, ha fiatal szerelmeseiket látott. Így osztozott a szentetornyaiak és a pusztaszentetornyaiak örömeiben, bánatában. A Justh Zsigmond emléket őrző írásos bizonyítékok azért figyelemre méltóak, mert a „Szabad-szent-tornyai evangélikus leányegyház” keresztelési anyakönyvében olvashatóak.

Amikor Justh Zsigmond keresztszülőseget vállalt

- 1889. (1021/33) Tóth János fm. Kunos Erzsébet István nevű fia
Keresztszülők: Justh Zsigmond földbirtokos és Justh Matild
- 1889. (1033/45) Henczély Károly községi tanító Jankó Róza fia: Károly Lajos
Keresztszülők: Justh Zsigmond földbirtokos és Pákozdi Matild
- 1890. (5) Ágoston István fm. Dénes Susanna Pál nevű fia
Keresztszülők: Justh Zsigmond nagybirtokos és Pákozdi Matild
- 1890. (33) Albert Mihály ref. fm. Lövei Éva ev. leánya: Erzsébet
Keresztszülők: Justh Zsigmond nagybirtokos és Pákozdi Matild
- 1890. (50) Tóth János fm. Kunos Erzsébet leánya: Emma Erzsébet

- Keresztszülők: *Justh Zsigmond* nagybirtokos és *Németi Emma* r. kat.
- 1891. (17) Dimák Antal fm. Szokolai Mária Rozália nevű lánya
Keresztszülők: *Justh Zsigmond* és *Németi Emma* földbirtokos
- 1892. (10) Ágoston István fm. Dénes Zuzsanna fia: József
Keresztszülők: *Justh Zsigmond* földbirtokos és *Némethi Emma* r. kat.
- 1892. (37) Dénes István fm. G. Szabó Róza ikrei: Julianna és Róza
Keresztszülők: *Justh Zsigmond* földbirtokos és *Pákozdi Matild* r. kat.
- 1892. (52) Szentiványi István fm. Benkő Juli István fia (Justh-majori lakos)
Keresztszülők: *Justh Zsigmond* földbirtokos és *Ravasz Ilona* r. kat.
- 1893. (28) Dimák Antal fm. Szokolai Mária Antal nevű fia
Keresztszülők: *Justh Zsigmond* földbirtokos és *Héjja Ágnes* r. kat.
- 1893. (65) Madarász György fm. Horváth Zsuzsanna leánya: Rozália
Keresztszülők: *Justh Zsigmond* földbirtokos és *Makula Juli*

– 1894. (26/817) Koncseg Pál fm. Makula Julianna fia: Pál (ker. május 27.)
Keresztszülők: *Justh Zsigmond* földbirtokos és *Pákozdi Matild*

Az evangélikusok anyakönyvi bejegyzéseit vizsgálva megállapíthatjuk, hogy Justh Zsigmond hat év (1889–1894) leforgása alatt hat leánynál és hét fiúnál vállalt keresztapaságot. A Tóth, Ágoston és Dimák házaspároknál két-két alkalommal is. Justh Zsigmond utolsó alkalommal (halála előtt négy hónappal) volt keresztszülő társa, Makula Julianna Péter nevű gyermekénél. A keresztanyák személye többször változott: Justh Matild 1, Pákozdi Matild (Justh édesanyja) 5, Németi Emma 3, Ravasz Ilona 1, Héjja Ágnes 1 és Makula Juli szintén 1 alkalommal volt keresztanya Justh Zsigmond mellett.

A családfők közül egy községi tanító, tizenegy pedig földműves volt. Az újszülött leányok közül egy kapta keresztanyja, Németi Emma után elsőnek az Emma keresztnevet. Justh Zsigmond az anyakönyvben nyolc alkalommal földbirtokosnak, három esetben nagybirtokosnak, egy alkalommal

pedig (a keresztanyával együtt) van földbirtokosnak bejegyezve. Névírásnál Pákozdi Matild Pákozdynak is, Németi Emma Némethinek is íratott. Vallás a szülőknél: egy vegyes házasság (Albert Mihály református, Lövei Éva evangélikus), a többi házaspár értelemszerűen evangélikus. A keresztanyáknál Pákozdi Matild, Németi Emma, Ravasz Ilona római katolikus, akárcsak Justh Zsigmond.

**Az anyagot gyűjtötte és jegyzettel ellátta
VERASZTÓ ANTAL**

JEGYZET

- *Justh tüdőbetegsége miatt csak májustól-szeptember végéig tartózkodott a szentetornyai kastélyban, mivel szervezete nem bírta a hidegebb időjárást. Ezért, ha a keresztelőn nem tudott megjelenni, a tíz forint ajándékot mindig elküldte a szülőknél.*
- *Justh Zsigmond temetésére 1894. október 21-én kerül sor Szentetornyán. A korabeli tudósítások név szerint is kiemelik, Veres József orosházi evangélikus lelkész, országgyűlési képviselőnek a szertartáson való jelenlétét.*

Levéltárunk kincseiből XXII.

Válogatás az 1818-ban elkezdett protokollum 1828. évi bejegyzéseiből

Templomunk déli bejárata mellett az egyik táblán ez olvasható: „*Műemlék. Épült késő barokk stílusban ismeretlen mester tervei szerint: a torony 1777-ben, a keletnyugati főhajó 1786-ban, a déli toldalék pedig 1830-ban. A torony eredetileg külön állott, az összeépítés ideje bizonytalan.*”

Az 1828-as jegyzőkönyvből a fenti táblán szereplő, 1830-ban emelt déli toldalék építésének előkészületeiről, a kezdeti lépésekről tudtunk meg néhány, eddig ismeretlen érdekességet. A május 11-iki vasárnap a „*Regveli Isteni tisztelet után a Népnek Öregei [...] a Templomban maradván*”, mikor Mikolay István nagytiszteletű úr egy fontos kérdést terjesztett a gyülekezeti elé: „*Ezen Helységnek népessége már annyira megsaporodott, hogy [...] vasárnapokon is, de kiváltképpen Sátoros Innepi napokon sokan a templomba bé nem férvén, kiszorulnak*”. Mindenképpen bővíteni kellett a templomot, hiszen a lakosság lélekszáma megközelítette a

tízezret, és néhány száz fő kivételével mindnyájan evangélikusok voltak. Az első kérdés természetesen az volt, honnan lesz anyagi fedezet erre a hatalmas vállalkozásra? Hogy a falu és az egyházközség vezetése akkoriban mennyire egy volt, az is bizonyítja, hogy minden eklézsiagyűlés alkalmával jelen voltak „*mind a Helység Elöljárói és a Presbiterék is*”.

Tehát Mikolay lelkész úr tájékoztatta a jelenlévőket az eljárásról és a pénzügyi forrásokról: a község tulajdonában lévő úgynevezett Gyepes kanálist értékesítik, és az ebből befolyt összegből szép pénzhez jutnak. Ennek értéke a számítások szerint 2628 forintot tesz ki, „*így az Ecclesiának eszerint már majd annyi fundusa [alapja] lévén, hogy ezen kívül a Lakosoknak minden megerőltetés nélkül is az ehhez kívántató költséget könnyen meg lehetne szerezni*”. Végül megállapodtak abban, hogy a templom megnagyobbításának elérkezett az ide-

je, a Motl Ferenc kőműves által már kidolgozott planum (terv) szerint. Az ügy fontosságára tekintettel néhány nap múlva gyűlést hívtak össze, ahol több pontban határoztak:

– „*Szükséges, hogy az Ecclesia kintlévő Capitalisainak [tökéinek] mentől előbbi bé szedéséről az Elöl Járóság gondoskodjon és az adósokat szorgalmaztassa Tartozásainak bé fizetésére.*”

– Eldöntötték azt is, hogy a Motl Ferenc kőműves által bemutatott terv mellett még más építőmesterekkel is tárgyalnak, így az aradi Glatz nevű mérnökkel vagy a gyulai Czigler nevű kőművessel.

– A templom bővítését elősegítendő induljon el egy collecta (önkéntes adományok gyűjtése), hogy a következő tavasszal a „*téglának égetéséhez, a fának megszerzéséhez fogni lehessen*”.

Az 1828-as esztendő folyamán természetesen sok egyéb határozatot is hozott az

ekléziagyűlés. Mikolay lelkész például az „oskolabeli tanítók érdekében” azzal a kéréssel fordult az egyházközség elöljáróságához, hogy ők is kapjanak annyi búzabeli javadalmat, mint a lelkészek. Egészítsék ki Kováts Timotheus és Hermann Pál rektorok, valamint Golián Mihály és Gottstagh István tanító urak javadalmát több köből búzával. Megegyeztek, hogy a kurátor nem természetben adja ki a járandóságot, hanem készpénzben fog fizetni. Egyedül Gottstagh tanító úr mondta azt, hogy „neki búzára volna inkább szüksége”.

Szigethy nagytiszteletű úr felvetette, hogy az egyházfík 12 forintos esztendőbeli jutalmát (ami akkor 1 pár csizma ára volt) két éve megcsonkították, most hat forintot kapnak, pedig megérdemelnék a magasabb bért. Most 1 pár csizmát 4 forintért lehet megvenni. Végül megállapodtak abban, hogy „az Egyházfiak ezentúl is az egy pár csizmának fejében nem csizmát, hanem pénzüll csak Hat váltó fikat fognak kapni az Ecclesia Curátorától”.

Krajcsovitz János kurátor bejelentette, hogy tisztségéről lemond. Vita alakult ki a

kurátor díjazásáról. Döntöttek, hogy munkája fejében kap 12 köből búzát, s még készpénzben 20 forintot. A tisztségre három főt jelöltek, végül Csizmadia Andrászt választották meg. Ugyanakkor szavaztak az új egyházfiakra is: Tar Jánost, Jakubik Györgyöt és Csizmadia Ferencet ajánlották.

Ma kicsinyesnek hat, akkor bizonyára fontos dolog volt, amit Gottstagh tanító úr kért, hogy „istállójának és kertjének ajtaja megigazítottasson és az Oskolának falai megsároltassanak”. Meghagyták Csizmadia András kurátornak, hogy amit ő szükségesnek ítél, „azt reparáltassa és megigazíttassa”.

Kisebbs-nagyobb szóváltások is adódtak. Özvegy Gyömörei Mártonné azzal fordult a nemes ekléziához, hogy megboldogult férje, aki a torony reparációján fáradozott, munkájáért nem kapott illendő jutalmat. Mikolay lelkész úr tájékoztatta a gyűlést, hogy Gyömörei Mártonnak az őt illető összegben felül még 7 forinttal többet is adott, tehát az egyházközség semmivel nem tartozik. Az özvegy ugyanakkor bemutatott egy papírt, amelyen a férje által az egyházközség épületein végzett munkáit össze-

sítette, mintegy 101 forintnyi értékben. Az a vélemény alakult ki, hogy az elhunyt fia, Gyömörei Sámuel azt „az apjának halála után, csak gondolom formában írta fel”. Ettől függetlenül elhatározták – tekintve az özvegynek és árváinak szomorú sorsát –, hogy két köből malomvám búzát mérnek ki számukra. A többi munkára vonatkozóan „egy ahhoz értő Deputatio [küldöttség] rendeltetik és dönt a kifizetendő összegekről”.

Az októberi gyűlésen fontos napirendi pont volt tehát a Gyepes kanális értékesítéséből befolyt 2628 forint sorsa. Mikolay lelkész úr bejelentette, „hogy azt, Csizmadia István Helységünk Törvén Bírāja a Nemes Ecclesiának valóságosan által is adta és az mint valóságos Capitalissa az Ecclesiának lepetésével, az Helység Pénztár Házában le is tétetett mind addig, még arra a Nemes Ecclesiának szüksége nem lészen”. Tudomásulvétel után úgy döntöttek, hogy „az Helység Elöl Járóinak a Gondosságá, úgy a Köz Lakosoknak is Jó szívűségek az Ecclesia iránt a Jövendősegre nézve az Ecclesia Jegyző Könyvébe be iktattatni rendeltetetik”.

KOSZORÚS OSZKÁR

Harsányi Sándor több irata került levéltárunkba

Gyülekezeti termünkben jeles lelkészek (Székács József, Györy Vilmos, Veres József, Kovács Andor) társaságában láthatjuk egykori tanítónk, majd lelkészünk, Harsányi Sándor (1832–1900) és felesége, Torkos Zsuzsanna nagyobb méretű olajképét. Dédunokái, dr. Garam Éva és Garam Gyöngyi kezdeményezésére több családtag úgy határozott, hogy a dédnagyapjuk hagyatékában fennmaradt iratokat szülőhelye, Orosháza evangélikus levéltárának adományozzák.

A család négy képviselője – dr. Harsányi Judit és férje, dr. Csekő Balázs, Harsányi Júlia és férje, dr. Csekő Gábor – Orosházára érkezve 19 régi iratot adott át személyesen levéltárunknak, amit köszönettel átvettünk.

A két legrégebbi okmány az 1851-es évben keletkezett: Harsányi Sándor Sopronban, latin nyelven kiállított gimnáziumi értesítője, és ugyanott adták ki a soproni evangélikus líceumban a magyar nyelvű bizonyítványát is.

1852-ben, illetve 1854-ben állították ki Harsányi Sándor részére a pozsonyi teoló-

gián szerzett latin nyelvű bizonyítványát, illetve a bécsi teológián végzett tanulmányairól szóló német nyelvű igazolást.

Érdekes Bach-korabeli dokumentum a Komáromy József püspöki adminisztrátor által jegyzett, 1853-ban Miskolcon kiállított bizonyítvány (ld. képünkön).

Fennmaradt a szintén 1853-ban keltezett – utólag kiállított – születési anyakönyvi kivonata is, ami Torkos Károly orosházi lelkész kézvonását örzi.

1855. január 31-én Rohoncon szentelte lelkésszé Wohlmuth Lipót dunántúli szuperintendens. A bizonyítványban leírták, hogy „Harsányi Sándor hittanuló úr, miután az előnkbe terjesztett hiteles bizonyítványok által kimutatta azt, hogy az Istenészeti tanulmányait a Bécsi Cs. Kir. evang. istenészeti tanintézetben elvégezte, s magát mind eddig erkölcsösen viselte [...] a papjeleltek sorába felvettük.”

Ezután a Vas megyei Gérce nevű faluban segédlelkész Hubert Pál mellett, majd Nemesdömölkön Edvi Illés Pál irányította kezdeti lépéseit.

26 éves korában, 1858 nyarán érkezett

haza Orosházára, Torkos Károly mellé esperességi segédlelkésznek. Később a betegeskedő Mikolay Istvánt helyettesítette, annak 1862-ben bekövetkezett haláláig.

Ekkor azonban nem őt, hanem a Pestről ideérkező Györy Vilmost választották meg Mikolay helyére. Harsányi Sándor pedig az akkor felépült Nagy (ma Táncsics) utcai iskola professzora lett (a címet azért kapta, mert nem tanítóképzőt, hanem az egyetemi fokozatot jelentő teológiát végezte el).

Érdekes irat maradt fenn életének erről a korszakáról. Amit a Györy Vilmos igazgatólelkész által 1869. április 17-én saját kezűleg kiállított bizonyítvány igazol: „Tiszteendő Harsányi Sándor úr, ki 1862-től 1868-ig egyházunk elemi iskoláinak egyikében tanítói, – ezen időtől kezdve pedig, mind a mai napig ugyancsak egyházunk felsőbb polgári iskolájában tanári minőségben működik: ezen egész idő alatt oly feddhetetlen jelet, tudományos alaposágot, tanítói és nevelői ügyességet bizonyított meg, hogy amidőn róla azt állítom, miszerint mind a gondviselésére bízott növendékek szüleit, mind egész Egyházunkat hálára kötelezte le jeles egyéni-

sege és munkássága iránt, ezzel a tiszta igazság legszigorúbb követelésének tesztek eleget.”

Az orosházi iratok között van még egy igazolás 972 négyyszögöl „szöllő bekebelezése iránt”, egy végzés, amelyben Harsányi Sándor megszerzi egy szélmalom fele részének tulajdonjogát, valamint egy szerződés apja, id. Harsányi Sándor és ifj. Harsányi Sándor közötti ingóságok átadásáról.

Teltek az évek, és 1876-ban Győry Vilmost Budapestre hívták meg lelkésznek. Az idősödő Torkos Károly egyedül maradt a 14 ezres lélekszámú orosházi evangélikus-ság papja, aki aztán 1878 október elején (maig megfejtetlen módon) eltűnt. Lelkész nélkül maradtak az orosházi evangélikusok. Néhány hónap múltán, 1879. április 20-án Harsányi Sándort választották meg Győry Vilmos helyére, az alvégi parókiára, Torkos Károly utódául pedig Veres Józsefet.

Levéltárunk birtokába került az eredeti meghívólevél (hívány), aminek a véglegesítése 1879. július 2-án és 3-án, a Nagylakon megtartott esperességi közgyűlésen történt. A lelkész kötelességei mellett 18 pontban felsorolják a juttatásokat is:

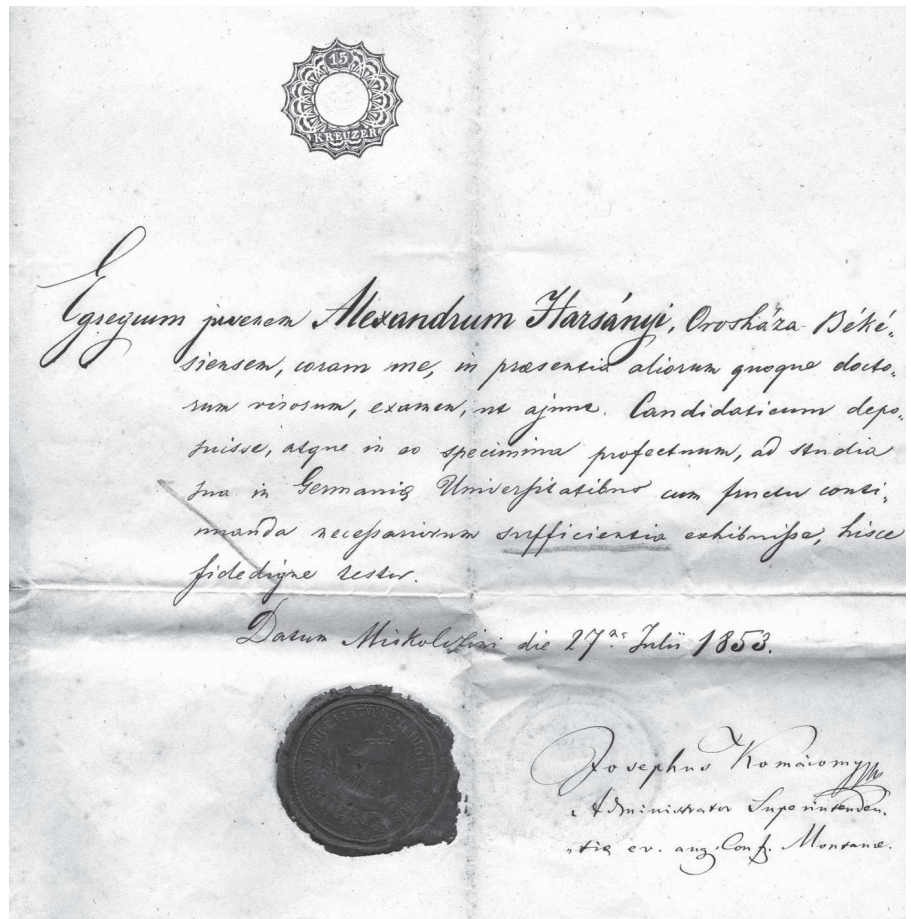
„– Szabad lakás, mely körül teendő minden újítások az egyházat illetik,

– Kézpénzben 200, azaz kétszáz forint osztrák értékben,

– 200, azaz kétszáz köből búza, – egy telek vagyis 74 hold szántóföld, 1100 négyyszögölével számítva, az abhoz tartozó 4 fertály vagyis 684 négyyszögölnyi kenderfölddel.”

Aztán felsorolják tételesen:

„– Halott beírásáért 10 szóval tíz osztrák

értékű krajczár, – Predikációs halottért 1 azaz 1 o. é. forint, – keresztelésért 20 azaz húsz krajczár o. é.” stb.

Harsányi Sándornak még 21 esztendő orosházi lelkészi szolgálat adatott. A település egyik legtekintélyesebb polgára volt. 1900. október 29-én fejezte be gazdag pályáját.

Végezetül: ismételten köszönjük a Harsányi család minden leszármazottjának, hogy levéltárunknak adományozták a nagy tiszteletet érdemlő dédapa, Harsányi Sándor lelkész fennmaradt iratait.

KOSZORÚS OSZKÁR

Az I. világháború orosházi evangélikus halottai XIX.

1918 őszén mindenki számára világossá vált, hogy az Osztrák–Magyar Monarchia vesztésként került ki a Nagy Háborúból. November 4-én életbe lépett a háborút lezáró fegyverszüneti megállapodás, szétesett a monarchia. Az orosháziak közül még igen sokan voltak fogságban, többeket azonban hiába vártak haza.

Jelenlegi összeállításunkban Kálmán Rezső *Az orosházi evangélikus hősök emlékezete* című kiadványából az 1918-ban elesettek neveit Sz-től Z betűig, illetve még az 1919-ben életüket veszítették névsorát tesszük közzé.

1918-ban hős halált halt (folytatás):

- Szabó István honvéd, 2. honvéd gy. e. 43 éves, Nyíregyháza
- Szabó János honvéd, 4. honvéd gy. e. 43 éves, Durazzo Szabó István–Jankó Julianna Felesége: Szabó Mária
- Szász Ferenc tizedes, 101. gy. e. 25 éves, Békéscsaba Szász János–Dénes Éva
- Szemenyei György őrzető, 3. h. gy. e. 20 éves, Piave Szemenyei György–Németh Mária

Felesége: Gyömrei Róza

- Szemenyei Pál gyalogos, 101. gy. e. 30 éves, Abaujnádás Szemenyei Mihály–Kovács Erzsébet Felesége: Szücs Erzsébet
- Szilasi Horváth Pál gyalogos, 101. gy. e. 30 éves, Neuhaus Szilasi Horváth István–Berke Éva Felesége: Csöntör Mária
- Szita Antal gyalogos, 133. gy. e. 34 éves, olasz harctér Szita Antal–Szemenyei Zsuzsanna Felesége: Győri Éva
- Szita József gyalogos, 61. gy. e.

- ☞ 20 éves, Temesvár
Szita József–Bikádi Zsuzsanna
- *Tornyai Molnár Antal* gyalogos, 19. gy. e.
26 éves, Tirol
Tornyai Molnár Mihály–Nagy Horváth J.
  - *Tóth János honvéd*, 4. honvéd gy. e.
42 éves, Kolozsvár
Tóth János–Kardos Erzsébet
Felesége: Csizmadia Zsuzsanna
  - *Tóth József honvéd*, 4. honvéd gy. e.
20 éves, Belluno
Tóth Imre–Sin Róza
  - *Tóth Pál honvéd*, 4. honvéd gy. e.
39 éves, Szerbia
Tóth Mátyás–Zsedényi Julianna
Felesége: Szoboszlai Lidia
  - *Tóth Sándor* gyalogos, 46. gy. e.
23 éves, Orosháza
Tóth Sándor–Dénes Róza
  - *Tóth Samu József* hadi kocsis
32 éves, Békéscsaba
  - *Vajda Ferenc* huszár, 3. huszár e.
29 éves, orosz fogságban
Vajda János–Braxatorisz Mária
Felesége: Poór Zsuzsanna
  - *Varga István* tizedes, 4. honvéd gy. e.
38 éves, olasz fogságban
Varga Mihály–Szemenyei Róza
Felesége: Horváth Katalin
  - *Verasztó Sándor* gyalogos, 101. gy. e.
31 éves, Orosháza
Verasztó Róza
Felesége: Kohut Teréz
  - *Zalai Antal* gyalogos, 101. gy. e.

25 éves, Orosháza
Zalai Antal–Sz. Horváth Katalin

Az orosházi evangélikus halotti anyakönyvben még szerepelnek:

- *Csizmadia Pál* katona
18 éves, tüdőlob, Orosháza
Csizmadia Antal–Csiszár Etelka
- *Kovács Imre* katona temetés
27 éves, vesebaj, Orosháza
Kovács Antal–Vági Erzsébet
- *Dénes Sándor* tizedes, 101. gy. e.
spanyol betegség, Orosháza
Dénes József–Szabó Julianna

Két idegen származású elhunytat is találunk a halotti anyakönyvben:

- *Nyetedov Nyikolaj* orosz hadifogoly
26 éves, vérhas, görögkeleti, Orosháza
- *Joczkovics Milos* honvéd,
32 éves, tüdőlob, görögkeleti, Orosháza

1919-ben, a háborúban szerzett betegségben, fogságban halt meg:

- *Fehér András* gyalogos, 101. gy. e.
23 éves, Belluno
Fehér András–Tompá Sára
- *Halupa Mihály* tizedes, 2. honvéd gy. e.
21 éves, Nikostro (olasz fogság)
Halupa Lajos–Horváth Zsuzsanna
- *Lukács Antal* honvéd, 4. honvéd gy. e.
30 éves, Delvino, Albánia
Lukács Lajos–Tóth Mária
Felesége: Nagy Mária

- *Paulovics Zoltán* főhadnagy, 16. gy. e.
22 éves, Sajóháza
Paulovics József–Nevecska Éva
- *Ravasz Lajos* gyalogos, 82. gy. e.
25 éves, olasz fogságban
Ravasz Ferenc–Kovács Julianna
- *Sass János* hadnagy, 4. honvéd gy. e.
43 éves, Budapest
Sass István–Sántha Erzsébet
- *Sonkolyos István* gyalogos, 101. gy. e.
20 éves, Orosháza
Sonkolyos István–T. Molnár Róza
- *Szendi Horváth Sándor* örm., 101. gy. e.
38 éves, Orosháza
Szendi H. Mihály–Tóth Zsuzsanna
Felesége: Ilovsky Róza
- *Torda Molnár József* rokkant katona
48 éves, Orosháza
- *Tóth János* szekeres, 35. szekeres e.
46 éves, Orosháza
Tóth András–Megyeka Lidia
Felesége: Doktor Vera

Az orosházi evangélikus halotti anyakönyvben még szerepelnek:

- *Hegyi Antal* rokkant katona
22 éves, tüdőgümőkór, Orosháza
Hegyi Antal–Fehér Róza
- *Tót Antal* katona
26 éves, lövés, öngyilkosság, Orosháza
Tót János–Dominkó Judit

(Folytatása következik...)

KOSZORÚS OSZKÁR

A keresztelő lelkész neve: Székács József

II. rész

Az Orosházi Harangszó pünkösdi számában válogatást tettünk közzé az orosházi születésű első pesti magyar evangélikus lelkész, majd püspök, Székács József (1809–1876) 1837-től 1842-ig terjedő keresztelési szolgálataiból. Figyelemmel arra, hogy Pestre kerülve milyen szellemi közegben mozgott, kikkel került kapcsolatba a kor gazdasági, társadalmi, politikai életének ismert személyiségei közül. Ezúttal az 1843-tól 1847-ig terjedő időszak kereszteléseit következnek. Munkánkhoz az *Öskereső* internetes adatbázisban fellelhető, a *Budapest Deák téri Vegyes anyakönyvek 1837-től 1877-ig* tartó bejegyzéseit vettük alapul.

Ideiktatjuk az anyakönyv rovatait: *főlyószám, születés és keresztelés ideje, a kereszt-*

teltnék neve, a szülők neve és jelleme, a tanuk neve és jelleme, a keresztelő lelkész. Dőlt betűvel közöljük a keresztelési bejegyzést, majd egy-két mondatot a „szereplőkről”.

– „1843/17. szám, Buda, septemb. 10–october 4. – *A keresztelt neve: Jenő Béla Ferencz Lajos – Szülők: Kiss Ferencz táblabíró és hitvese, született Ágoston Zsuzsanna – Tanuk: Bárá Hornig Lajos hasszai [hesseni] ezredes, ennek hitvese, született gróf Sponeek Sibylla és gróf Buttler, született Dóri Katalin. – Keresztelte: Székács J.*”

Kiss Ferenc (1791–1859) Bács vármegye táblabírája és a Magyar Tudós Társaság tagja volt, 1849-től 1859-ig a pesti egyetem a régiség és éremtan helyettes tanára.

– „1844/4. szám, Pest, febr. 13–17. – *A keresztelt neve: Jenő – Szülők: Ruttkay József Pest megyei tiszteletbeli ügyész és hitvese, született Kossúth Ludovika – Tanuk: Szalay György táblabíró és hitvese, született Böszörményi Rozália, Okolicsányi, született Lauzer Hedvig. – Keresztelte: Székács J.*”

Ruttkay József birtokos és pest megyei alapítványi ügyész Székács József magántanítványa volt Mezőberényben. 1812-ben született Abonyban, s 1871-ben Budán halt meg.

Kossuth Ludovika (Lujza) Kossuth Lajos kormányzó húga 1810-ben született, 1853-ban három fiával (Lajos, Béla, Gábor) Amerikában telepedett le, 1902-ben halt meg Budapesten.

– „1844/13. szám, Pest, május 26–27. – A keresztelt neve: Tivadar Károly Lajos – Szülők: Kossuth Lajos táblabíró és hitvese, született Meszlényi Teréz – Tanuk: Báró Wesselényi Miklós, Kiss Károly csász. és királyi nyugalmazott kapitány, László, született Szűcs Jozsefa. – Keresztelte: Székács J.”

Kossuth Lajos mérnökké lett második fia Olaszországban maradt, 1918-ban Milánóban, gyermektelenül halt meg.

Az apa, Kossuth Lajos kormányzó 1802-ben született Monokon, s meghalt 1894-ben Torinóban.

Az anya, Meszlényi Teréz 1809-ben született Győrben, meghalt 1865-ben Torinóban.

Az egyik keresztszülő Wesselényi Miklós (1796–1850) a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, a másik Kiss Károly (1793–1866) katonatiszt, hadtörténész, szintén az MTA tagja.

– „1844/21. szám, Pest, július 19–augusztus 1. – A keresztelt neve: János Ferenc – Szülők: Székács József helybeli lelkész és hitvese, született Veöreös Júlia – Tanuk: Székács János, a keresztelt nagyatija, Forster Lajos nagykereskedő és neje, született Ruttkay Sarolta, Nádossy István kereskedő és neje, született Purgly Katalin. Keresztelte: Dobos János budai reform. lelkész.”

Székács Józsefné Veöreös (később Vörös) Júlia (1822–1896).

Az egyik keresztszülő Székács József édesapja, Székács János (1784–1849) orosházi tímármester, a másik Nádossy (Trshtyánszky) István, a pesti magyar egyházközség felügyelője.

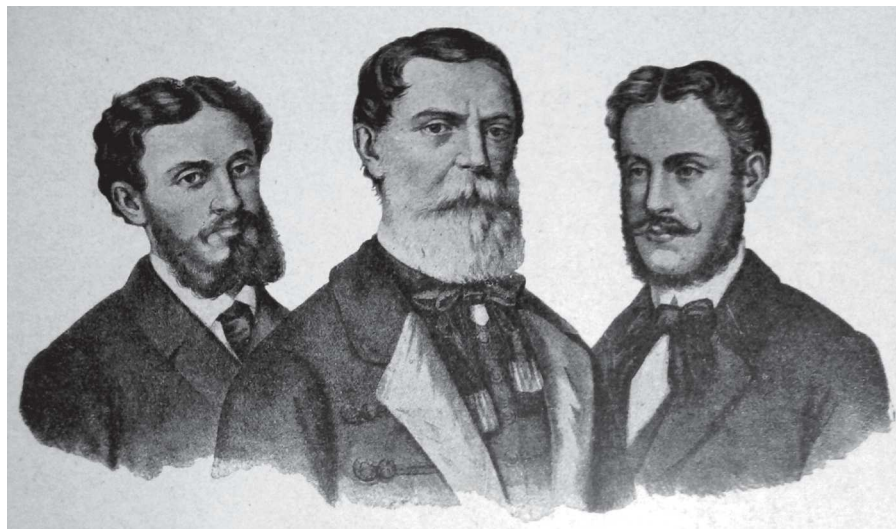
A keresztelő Dobos János (1804–1887) óbudai református lelkész.

– „1845/19. szám, Pest, július 7–29. – A keresztelt neve: Irén Adél Mária – Szülők: Bajza József magyar tudós társasági rendes tag és táblabíró, hitvese, született Csajághy Júlia – Tanuk: Bezerédy István, Bártfay László, Gorove Constantin és Bártfay Jozsefa. – Keresztelte: Székács J.”

Bajza József (1804–1858) költő, kritikus, az MTA rendes tagja. Székácsot ő ajánlotta pesti magyar lelkésznek.

Az egyik keresztszülő Bezerédy István (1795–1856) táblabíró, a másik Bártfay László (1797–1858) ügyvéd, az MTA levelező tagja.

– „1846/8. szám, Pest, február 13–március 7. – A keresztelt neve: Etelka – Szülők: Székács József helybeli evangélikus lelkész és hitvese, született Vörös Júlia – Tanuk: Lang Mihály helybeli evangélikus lelkész, Vörös Im-

Kossuth Lajos kormányzó és két fia. Balról Lajos Tivadar, jobbról Ferenc (Forrás: Wikipedia)

re táblabíró, Özvegy Balogh Johanna asszonyosság és Lenk Vilma kisasszony. – Keresztelte: Török Pál pesti ref. lelkész.”

Székács Etelka (1846–1932), 1863-ban Pesten férjhez ment Győry Vilmos (1838–1885) orosházi lelkészhez, akivel 1876-ig Orosházán éltek.

Az egyik keresztszülő Lang Mihály (1803–1874) pesti német evangélikus lelkész, a másik Vörös Imre, Székács József feleségének pozsonyi rokona.

A keresztelő Török Pál (1808–1883) református lelkész és püspök.

– „1846/9. szám, Pest, február 12–március 15. – A keresztelt neve: Béla Endre – Szülők: Vachotfalvi Vachot Imre és neje, született Mitrovics Mária. – Tanuk: Urbán Pál táblabíró és Kozma Alexandrina kisasszony. – Keresztelte: Székács J.”

Vachot Imre (1820–1879) ügyvéd, színműrő, szerkesztő.

– „1846/22. szám, Pest, június 2-án – Chorin Károly aradi születésű, eddig israelita, a kereszténységben nyert oktatás után az egyházba felvétellett, s a kereszttségben Károly Lajos György nevet vett fel. – Tanuk: Schedius Lajos királyi tanácsos, Zsivora György hites ügyvéd, Lang Mihály pesti evangélikus lelkész. – Keresztelte: Székács J.”

Az egyik keresztszülő Schedius Lajos (1768–1847) a pesti egyetem filozófianára, a pesti evangélikus gimnázium alapítója, a másik Zsivora György (1804–1883) bíró, a Pesti Magyar Evangélikus Egyházközség presbitere, a harmadik keresztszülő Lang Mihály (1803–1874), lásd feljebb.

– „1846/32. szám, Budán, július 19–22. – A keresztelt neve: Dorottya Mária Erzsébet – Szülők: Bauhoffer György budai evangélikus lelkész és hitvese, született Schneider Vil-

ma. – Tanuk: Mária Dorottya ausztriai császári, született württembergi királyi hercegné, Mária és Erzsébet ausztriai császári hercegnéekkel. – Keresztelte: Székács J.”

Bauhofer György (1806–1864) somorjai, majd budai evangélikus lelkész.

Mária Dorottya (1797–1855) József nádor evangélikus felesége, sokat tett a pest-budai protestánsokért.

– „1847/4. szám, Pest, január 27–febr. 3. – A keresztelt neve: Gábor József Károly – Szülők: Ruttkay József Pestmegye ügyésze és hitvese, született Kossuth Lúcia. – Tanuk: Báró Prónay Gábor és özvegy Prónay, született Kubinyi Rozália. – Keresztelte: Székács J.”

Ruttkay Gábor 23 éves korában egy tengeri vihar alkalmával elsüllyedt hajón vesztette életét.

A keresztszülő báró Prónay Gábor (1812–1875) császári és királyi kamarás, az evangélikus egyház főfelügyelője, az MTA levelező tagja.

– „1847/38. szám, Pest, november 15–21. – A keresztelt neve: Cornélia Gizela – Szülők: Graber Lajos helybeli kereskedő és neje, született Wurmb Zsuzsanna. – Tanuk: Győry Endre oktató és neje, született Wurmb Katalin. – Keresztelte: Székács J.”

A keresztszülők érdekes módon Győry Endre és Wurmb Katalin, a keresztelés idején 9 éves Győry Vilmos szülei. Tehát Székács József és a Győry család ismeretsége a Pesti Magyar Evangélikus Egyházközségtől eredeztethető.

Végezetül egy kis statisztika: a Pesti Magyar Evangélikus Egyházközségnél 1843-ban 23, 1844-ben 34, 1845-ben 37, 1846-ban 45, 1847-ben 44 keresztelési szolgálatot végeztek.

Erős(en) vár a mi Istenünk és templomunk!

Avagy a nyitott templomajtókat tapasztalatai

Az elmúlt év meglepően jó fogadtatása után az idén már tervszerűbben tárjuk ki a világ előtt az evangélikus templom ajtaját. Turisták, átutazó vendégek, nyaralók, hazlátogatók, nyomokat, gyökereket vagy csak egyszerűen csendességet keresők léphettek be a hét folyamán nap mint nap, 10–13 óráig az eddig zárva tartott épületbe. Nem is kellett hozzá nagyobb reklám vagy hatásosabb propaganda, hamar híre ment, hogy „nyitva van az orosházi evangélikus templom”. Jöttek is az emberek a világ minden részéről. És ez nem túlzás, hiszen vendégkönyvi bejegyzések tanúsítják, hogy nemcsak hazánk más tájairól, de számos messzi országból is fogadhattunk látogatókat. Például Finnországból, Hollandiából, Csehországból, Szlovéniából, Németországból, Ausztriából... hogy csak a hirtelen eszembe jutottakat idézzem. (Volt szülővárosába hazatérő Los Angeles-i és „ismeretlen ismerősként” bécsi bejegyzésünk is.)

A vendéget fogadó kis csapatnak is hatalmas élményt és muníciót adtak ezek a találkozások. Szinte minden látogató arról számolt be, hogy milyen jó, hogy ide be tudtak jönni, és még személyesen is foglalkoznak valahány belépő vendéggel. Mert másutt mindenhol zárva vannak az ajtók. Milyen jó, hogy itt nincs „zárlat”. Többen megkérdezték, hogy mi vitte rá az evangélikus gyülekezetet, hogy kinyissa a nagyvilág előtt a templomát. Kissé viccesen azt szoktuk rá mondani: „Tetszik tudni, mi itt erős öntudatú és nagyon okos, finyes orosháziak vagyunk. Rájöttünk, hogy ha be van zárva az ajtó, akkor nem tudnak bejönni a kint várákózók. Így hát kinyitottuk azokat.” És a kinyitott ajtókon beóvataskodtak az emberek. Szóba elegyedtünk velük, meséltünk magunkról, a múltunkról, a templomunk történetéről, jelenünkről, előke- rültek kedves, érdekes történeteink. Bemutattuk az életünket, mindennapjainkat.

Aztán megkértük a vendégeinket, hogy ők is meséljenek magukról. Fantasztikus beszélgetések alakultak ki, amikben mindenki feltölthetett. Tanúi lehettünk egymás örömének, hiszen annyi jó szót, annyi fennkölt találkozást, annyi ölelést nem mindenki kap, mint a fogadócsoport. Látogatóink

csodálatos beírásokkal örökítették meg a boldog pillanatok. Sok minden kiderül ezekből. Ki miért lépett be a nyitott ajtón, ki mit keresett, ki minek örült, ki hogy érezte magát, ki miért volt hálás. Így hát álljon itt a bejegyzésekből egy csokorra való!

Akiket elbűvölt a templomunk látvány, azok így írtak:

- „Csodálatos élményt jelentett a gyönyörű templomban tett látogatásunk!”
- „Gyönyörű a templom, különleges a felső szintje, „templom a templomban”!
- „Elképesztő méretével lenyűgöző a templom, az eredeti berendezések.”
- „Miskolcra érkezünk, és betértünk megpihenni ebbe a szép templomba, elcsodálkoztunk az itt látottakon. Kívánjuk, hogy még sokáig fenn tudják tartani a templom állapotát az utókor számára! Nagy Gyula és neje.”
- „Nagyon tetszett a templom. 64 éve itt élek, de nem gondoltam, hogy ilyen nagy és szép!”
- „Katolikus létemre gyönyörködtem a csodálatos templomban.”
- „Élmény volt Isten házában beszélgetni, a tervezés és a történelem csodáiról is.”
- „Először járunk Orosházán. Igazán örülünk, hogy sikerült megtekinteni és megismerni a csodálatos és hagyományaihoz hű, a mai korhoz igazodó, az ifjúságot is kezelő evangélikus templomot.”
- „...szép emlékeink maradnak Orosházáról és ezen templomról.”
- „Nagy kincs van Orosháza birtokában, reméljük, hogy még sokáig fennmarad!”

Akik emlékezni, gyökereket keresni jöttek, azok a következőket írták be:

- „Erős várunk nekünk az Isten!”
- „»Nyomokat keresve.« – így érezte lépett be dr. Harsányi László, Harsányi Sándor úkunokája.”
- „...az elszármazott harang megtekintése Zombán születettként

óriási élmény. Madarász István.”

- „Nagyszüleim és édesanyám emlékére látogattunk ebbe a templomba. Nagy élmény volt látni, ahol ők imádkoztak. Szabó Istvánné Esztergomból.”
- „Kurátor Dénes család leszármazottjai vagyunk, Dénes Erzsébet és Dénes Erika, az utolsó Dénes leszármazottak. Örökké örizzük evangélikus hitünket!”
- „Már volt szerencsénk Orosházán járni korábban is, de nem tudtunk bejutni az Önök templomába. Szerencsére most megtettük.”
- Szívmelengető érzés volt megsimogatni a harangot. Mintha öregapámmal találkoztam volna, mikor megérintettem a padokat. Elmondhatatlan, mintha megemelkedtem, felemelkedtem volna. Köszönöm az élményt, a szíveslátást!”
- „Amerikából, Los Angelesből jöttem haza Orosházára. Nagy örömmel találtam itt a templomban. Nagyon szépen rendben tartott műemléktemplom. Horváth Sándor.”
- „Régen jártam itt. Nagyon jól esett emlékezni, érezni.”
- „Mindig szívesen jövünk vissza a régi templomba imádkozni, és visszagondolni a »régi« időkre. Gabányi Géza”

A legtöbben a köszönet szavait jegyezték be:

- „Köszönjük a kedves vezetést.”
- „Köszönjük a kedves fogadtatást, nagyon szép, érdekes dolgokat tudtunk meg a templom történetéről.”
- „Köszönjük a lehetőséget a nézelődésre, a szíves fogadtatást, a jó szót! Szeretettel egy nyugdíjas házaspár, Pásztor Géza és felesége Kecskemétről.”
- „Öröm látni, jó érezni a műemlék hangulatát. Gazdája van a templomnak, ami kincs a mai világban! Köszönet érte! Deichlerneré Könyves Ildikó, Szigetvár.”

Fotóalbum

E címmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétennék lapunkban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyházközségünkhöz vagy a leányegyházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, esküvőről, temetésről készült felvételek. Ábrázolhatják templomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örülnénk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmainkról, lelkészeinkről, tanítóinkról, más tisztségviselőinkről. Fontos annak pontosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Feltüntetjük a fotó tulajdonosának nevét és (ha tudjuk) a fotográfusét is. Kérjük Olvasóinkat, hogy a Lelkészi Hivatalba, Csehi Józsefhez (Thék E. u. 2.) válogatás után juttassanak el egy jól másolható, érdekes fényképet. Most pedig gyönyörködjünk a régi felvételekben!

A Rákóczi utcai evangélikus iskola I-II. osztálya Zoltai András tanítóval
(Orosháza, 1939/40-es tanév) Beküldő: Tompa Pál (a tanító mellett világos ruhában)

Szíves elnézést kérünk
Zsíros Györgyné gerendási
olvasónktól, akinek nevét
két előző lapszámunk Fotóalbum
rovatában tévesen közöltük.

Dömötör Béla Orosházán született 1880-ban.
A 4. honvéd gyalogezred katonájaként
Mezőlaborcon halt meg 1914-ben (ma város
Szlovákiában, az eperjesi kerületben)
(Lugos, 1905 körül) Beküldő: Koszorús Oszkár

Konfirmándusok lelkészeikkel, Füst Ervinnel és id. Koszorús Oszkárral
(Orosháza, 1962) Beküldő: Csete Sándor (az első sorban balról az ötödik)

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetéseit a kedves testvérek hétről hétre meghallgathatják az interneten is az oroshaza.lutheran.hu/igehirdetesek címen. Isten áldása legyen minden alkalmon, ahol az ő igéje hangzik. Hisszük a prófétai tanítást, hogy „...az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem”. [Ézs 55,11]

**JÓTÉKONYSÁGI
MÁRTON-BÁL**

lesz iskolánk dísztermében
november 10-én (szombat) 18 órától.
Részletek a 19. oldalon!

Folytatás a 8. oldalról

- „Köszönjük a lehetőséget, amit kaptunk! A szakszerű ismereteket, amit Mária nyújtott nekünk! Isten segítse az itteni híveket és odaadó lelkészeiket. Edit és férje Debrecenből.”
- „Köszönjük a szeretetteljes idegenvezetést, és Isten áldását kérem a szép és különleges templomra, és a gyülekezet tagjaira!”
- „A jó Isten megajándékozott ezen a szép napon azzal, hogy belülről láthattam a templomot.”
- „Meglépetés volt számunkra a kedvesség, a szakszerű idegenvezetés. Örülünk, hogy itt lehetünk, és megismerhettük a templomot, leróhattuk kegyeletünket a hős katonák előtt.”
- „Köszönjük a meghitt perceket, és az idegenvezetést. Gyönyörű a templom!”
- „Köszönjük a nyitottságot, és hogy bejöhettünk a tágra tárt ajtón. Nagyon felemelő érzés volt. Hódariczék, Bonyhád.”
- „Nagyon köszönjük a kedves vendégismertetést, jól esett, hogy szívesen ismertették a vallással és a templommal kapcsolatos dolgokat.”
- „Hálás szívvel köszönjük a szeretetteljes fogadtatást, a váratlanul

ölünkbe hulló ismereteket, a gyönyörű orgonajátékot. Minden jót kívánunk szép, meghitt, emberi napokat hívők és embertársaik között. Szegedről szeretettel Nacsáék.”

– „Itt jártunk Tatabányáról. Köszönjük a lehetőséget, az ismeretet.”

És voltak, akik érzéseiket, kéréseiket is leírták nekünk:

- „...örülünk, hogy ilyen élet van ebben a templomban és ebben a közösségben. Kocsis család Budapestről.”
- „Nagyon szép emléket kaptunk a 30. házassági évfordulónk alkalmából. Tompa Dezső és felesége, Tiszaagárd.”
- „Lélekmelengető, felemelő volt végigjárni, meghallgatni, egy picit részese lenni az orosházi gyülekezetnek.”
- „Ígérjük, hogy megtudjuk, ki tervezte a templomot...”
- „Nyaralásunkat megkoronázta ez a szép műemléktemplom.”
- „Örömteljes volt számunkra a látogatás kedves hittestvéreink gyönyörű templomában. Isten áldását kérjük a gyülekezetre. Lukács András református presbiter, Kocs.”
- „Tisztelet az ösöknek és köszönet a kedves invitálásért és érdekes idegenvezetésért. Dénes László.”

- „Minden tiszteletem a templom gondozásában és az ismeretek átadásában résztvevő embereknek.”
- „Mert akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.”

És akik menedékre leltek benne:

- „»Tehozzád, én Istenem, szomjúhozik én lelkem...« Ezt a lelki és földi szomjúságot enyhítette Mária, aki rosszulétemben felkarolt, Isten házába vezetett és segített rajtam!”
- „Eljöttem Isten házába, kérlek, imádkozzatok érttem...”

Több mint kétszáz bejegyzést számoltunk meg a vendégkönyv lapjain. Ezek az írott kincsek köszönettel és hálával töltenek el minket is. És köteleznek, hogy folytassuk és őrizzük ezt a nem mindennapi „várakozást”. Mert erősen hisszük, hogy a nyitott ajtók még sok kedves ismeróst és ismeretlent hívnak be. Erősen reméljük, hogy a tőlük kapott „kölcönszeretetet” újra és újra továbbadhatjuk. Erősen bízunk abban, hogy ezek a találkozások összekötnek majd bennünket. Erősen hisszük, hogy Isten továbbra is megtart és megáldja ezeket a találkozásokat. Mert erős(en) vár a mi Istenünk és a mi templomunk!

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT
templomgazdasszony

Egészség és imádság

Milyen érdekes fordított rímpár! Van ritmusa és zeneisége. Akár erről is szólhatna ez a néhány gondolat. De mivel e sorok írója a megbízott gyülekezeti nővér, így valószínűleg nem egy művészeti elemzés miatt készült ez az írás.

A hivatásgondozási napon került elő az imádkozás, mint a szolgálat fontos eleme, többek között a rekreáció egyik leglényegesebb módszere. Anyagot gyűjtve találtam rá a következő elgondolkodtató fejtegetésre az imádkozásról egy híres és hiteles ember tollából: „A mi elhanyagolt, nyugati kultúránkban semmibe vett, nem tréningezett és nem kiművelt jobb agyféltekénkre az imádkozás csodálatos hatással van. (Ha másképp nem is gondolunk rá, már csak ezért is érdemes felfigyelni rá és élni vele.) Ilyenkor az ember belép a belső figyelem állapotába, ahol átadja magát mindannak, ami vele történik, megzabolazza a gondolatok csapongását és megteremti a kapcsolatot önmagával, a saját világával. Tudományos bizonyítékok támasztják alá, hogy a tökéletes, éber jelenlét rendszeres gya-

korlása olyan hatékonyságú, hogy az ember stresszbetegségekből gyógyszeres kezelés nélkül, saját maga meg tud szabadulni. Az imapszichológiának ma már tengernyi szakirodalma van, így jól tudhatjuk, hogy imádkozás közben a bal és a jobb agyfélteke között olyan különleges harmónia jön létre, ami éber, tudati állapotban nagyon ritka, és erre az összes szervünk rendkívül hálásan reagál. Hatására helyreállító, úgynevezett reparatív folyamatok indulnak el a szervezetünkben. Tehát aki vallásos és imádkozik, az ráeszmélhet arra, hogy ezzel az egészsége helyreállításáért is igen sokat tesz.”

E sorok írója prof. dr. Bagdy Emőke. És így függ össze egészség és imádság. Aki gyakorolja, érezheti. De vajon gondoltuk volna, hogy az imádság ilyen erővel is bír és tudományosan megmagyarázható? A hivatásgondozó napon igencsak elgondolkodtunk...

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT
gyülekezeti nővér

Szentetornyai falunap

A Szent László-napi falunap nagy esemény Orosháza Szentetornya városrészének életében. Az evangélikus egyház-köztség és a helyben működő közösségi szervezetek (Bethesda Alapítvány, Magunkért-Egymásért Civil Egyesület) közös „ünnepe” ez, amely id. Antal László önkormányzati képviselő kezdeményezése és ötlete alapján immáron negyedik éve került megrendezésre.

Fontos közösségépítő alkalom számunkra, az itt élők számára. Fialat és idős egyaránt jól érezheti itt magát korától, nemétől, anyagi és társadalmi hovatartozásától függetlenül.

A szervezésnél lényeges rendezőelvünk, hogy kultúra és szórakozás, egyházi és világi programok egyaránt szerepeljenek a repertoáron.

Ezen célok ideai megvalósítását nagyban segítette az EFOP-1.3.7-17 „Szentetornyai integráció” pályázat. De nem szabad elfelejteni a segítő szándékú önkéntesek és a településrészen élők felajánlásait sem. Ki miben tudott, abban segített. Köszönet illeti mindazokat, akik idejüket, fáradságukat, tehetségüket áldozták a közösségi program

siker megvalósítására, lebonyolítására érdekében.

Sikeres volt a rendezvény, hiszen több mint 600-an vettek rajta részt. Nagy szó ez egy alig 2500-as lélekszámú településrészen!

A gyermekek számára az arcfestés és csillámtetoválás, a felnőtteknek Leblanc Győző és Tóth Éva operett-előadása volt a legvonzóbb programpont.

Több éve segíti rendezvényünket a K. Tóth–Szilágyi Zenekar – melyet a közönség a rendezvény hangulatfelelőssévé választott, és a Nagyszénási Sláger Együttes, akik az esti utcabál hangulatát teremtették meg, és tánkra perdítettek fiatal, időst egyaránt.

Sok érdeklődőt vonzott a templomba ifj. Verasztó Antal grafikusművész kiállítása. Egyik legújabb grafikáján a mi templomunkat is megörökítette.

Előadó és közönség számára egyaránt maradandó élmény volt a Szegedi Citera-klub és a Székács József Evangélikus Iskola néptáncsoportjának az előadása is. Örülünk neki, hogy az előadók nem siettek egyből tovább, hanem szívesen itt időztek még falunapunkon.

Hála a pályázatnak, közel 400 embert tudtunk meleg étellel is megvendégetni. Az apróságoknak pedig a nap folyamán többször édességet szóró „cukorágyú” okozott kedves meglepetést.

A vállalkozó kedvűek *Egy perc és nyersz* játékban is részt vehettek. A mókás feladatok és a kacagás mellett az értékes nyeremények sem maradtak el. A feladatok legügyesebb teljesítői a Szentetornyai Harsona és önzetlen felajánlók ajándékcsomagjaival térhettek haza. A rendezvény elmaradhatatlan pontja a Magunkért-Egymásért Civil Egyesület által szervezett tombolasorsolás volt. A felajánlott értékes nyeremények szintén önzetlen adományozóknak köszönhetőek. Az idei fődíj egy egyhetes, két-személyes Görögországi nyaralás volt.

Fokozta a közösségi élményt a házi sütemények, házi pálinkák és házi lekvárok versenye, valamint a csülökpörkölt-főző verseny, melyre közel 10 baráti-családi csapat nevezet.

Idén először a nap tűzijátékkal ért véget. Színvonalas lezárása volt ez a június 23-ai színes kavalkádnak.

Örömmel tölt el bennünket, szervezőket, hogy a közösség megélésének élményéhez juttathattuk településrészünk lakóit.

ifj. ANTAL LÁSZLÓ
EFOP-projektmenedzser

Szegyesd-völgyi kirándulás

2018. augusztus 22-én, szerdán 14 fővel kirándulást tettünk a romániai Bihar-hegységben található Szegyesd-völgybe. Ez egy szurdokvölgy, két oldalán sziklák vannak, annak közepén a Szegyesd-patak folydogál. Az Erdélyi-szigethegység egyik legszebb helyszínére látogattunk el! Ebben a völgyben több száz kisebb-nagyobb barlang található. A patak völgye sok helyen annyira összeszűkül, hogy a vízben kell gázolni azért, hogy feljebb haladhassunk. Ez az utunk nem az első volt ebben a völgyben, hiszen a korábbi években már jártunk ott, de például tavaly a megáradt patakban nehezen haladtunk, és akkor nem értük el célunkat. Ebben az évben siker koronázta fáradásunkat.

A Fekete-Körösbe torkolló Szegyesd-patak völgyébe Kisszegyesd faluból indulunk. A kisbuszt és az autót egy kemping-

ben hagytuk, a falu határában. A füves nyílt legelő lassan összezárult, és csak a Szegyesd-patak maradt a sziklák között. Hol jobb, hol bal oldalt találtunk járható útra. A völgy bejáratától nem messze egy víznyerő hely van, ahonnan a falu kapja a kristálytisza vizét. Mintegy másfél óra túra után eljutottunk a célunkig. Végre-valahára rátaláltunk az egész völgyben legnagyobb bejáratú rendelkező Sárkánylyuk-barlangra. A 13 m átmérőjű bejáratán elálmélkodtunk (kis kaptató vezet fel hozzá, a barlang egyetlen nagy tereméből áll). Odabent az augusztusi forróság után már a bejáratnál érezni lehetett a hús áramlatokat, beljebb haladva pedig kellemes hűvös fogadott. Egy nagy terembe értünk, ahol nagy szikladarabok között haladtunk tovább. 100 m után a terem járattá szűkül, és jobbra kanyarodott. Mialatt a barlangot és annak méreteit cso-

dáltuk, ajánlatos volt a lábunk alá is nézni, mivel az ott lévő mészkőkádak valóságos csapdák voltak számunkra. Hála Istennek, nem eset bele egyikünk sem!

A kirándulás költségeit a résztvevők állták, de a rászoruló gyermekeket és fiatalokat jószívű támogatók fizették be. Az ellátásukhoz is kaptunk természetbeli adományokat. Többen voltak olyanok, akik kissé féltek az utazástól, mivel még soha sem jártak külföldön. Számukra az út nagyon nagy élmény volt. Ők is megtapasztalhatták, hogy ma már nem kell tartani a határátlépéstől, csak néhány perces várakozás, és már mehetünk is. Reménység szerint a következő esztendőben tovább folytathatjuk ennek a vadregényes tájnak a megismerését, és többeknek szerezhetünk életre szóló emléket.

LACZKI JÁNOS

Kárpátalján jártunk

A Fénysugár Nyugdíjas Egyesület és a szentetornyai Magunkért-Egymásért Civil Egyesület tagjai ismét felejthetetlen kiránduláson vettek részt Kárpátalján, a Rákóczi Szövetség jóvoltából.

A csoport létszáma 46 fő nyugdíjas volt. Nagy örömeinkre csoportunkban a lelki szolgálatot Lázár Zsolt, a Nyugat-Békési Evangélikus Egyházmegye esperese nyújtotta, aki nagy odaadással mindennap áhítatot tartott részünkre.

Május 28-án, reggel 6 órakor indultunk Orosházáról, majd Debrecen, Nyíregyháza, Beregsurány útvonalon haladva értük el határt. Nem hosszú várakozás után sikerült a határ túldalára átjutnunk, ahol idegenvezetőnk, Horkay Sámuel nagy szeretettel köszöntötte a már jól ismert csoportot.

Az első napon – egy kicsit megfordítva programunkat – meglátogattuk Beregszászon a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskolát, majd egy csodálatos magánmúzeumban tettünk látogatást, ahol a helytörténeti kiállítást tekintettük meg.

II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola

Jártunk a Beregvidéki Múzeum borászati tárlatán is, ahol idegenvezető segítségével ismerkedtünk meg a környék nevezetes borraival. Nem maradtunk le természetesen az akkor ünnepelt pünkösdi ünnepség kirakodásáról sem, ahol a helyi jellegzeteségek között válogathattak utasaink.

Munkácsra áthaladva a délutáni órákban Kendereskére értünk, ahol láthattuk a Feszty-körkép kicsinyített körpanorámás helyszínét. Ez a panorámakilátó a magyar kormány támogatásával létesült, s nagy csodálattal éltük meg. Megkoszorúztuk a podheringi csata emlékművét, majd szálláshelyünkre, Bányafaluba érkezünk, ahol is a kedves tulajdonos három éjszakára biztosította szálláshelyünket.

A második napon Szerednye nevezetességével, a 13. századi (feltehetően a templom-

os lovagok által épített) vármotot néztük meg, mely valamikor a Dobó család lakhelye volt.

Ezután Gerény következett, ahol a kárpátaljai középkori templomok egyik kiemelkedő példányát, a gerényi rotundát te-

A rotunda Gerényben

kintettük meg. Idegenvezetőnk elmondása szerint a körtemplomot a 11. században építették. Láthattuk, hogy a külseje teljesen dísztelen, csak néhány román kori ablak található rajta. A kör alakú épületben egy hatszög mentén hat félköríves fülke volt. A 700 éves freskók gyönyörű újszövetségi jeleneteket ábrázoltak: Angyali üdvözlés, Háromkirályok látogatása, Betlehemi gyermekgyilkosságok, Menekülés Egyiptomba, Utolsó vacsora, Jézus Pilátus előtt, Jézus a keresztfán, Jézus feltámadása.

Utunk következő állomása a Nevickei vár volt, mely szintén felejthetetlen emlék számunkra. Gyönyörű volt a kilátás innen a Vihorlát-hegységre és az Ung völgyére.

A Turja völgyén haladtunk tovább, ahonnan szintén gyönyörű volt a kilátás a Róna-havasra és a Makovicára. Turjareme-

A Nevickei vár

te híres emlékjelét, a postás emlékhelyet is láthattuk, és idegenvezetőnk elmondta, hogy ez a helység messze földön híres arról, hogy lakói mesterei a békából készülő éte-

lek elkészítésének, amit mi már időhiány miatt nem tapasztalhattunk meg.

Az Ung folyó völgyén áthaladva láthattuk ismét a Keleti-Beszkidéket, a vízvászlót, s a Latorcával való egyesülését.

Szálláshelyünkre már késő este érkezünk meg, ahol ismét finom, ízletes vacsorával várt házigazdánk.

A harmadik napon csoportunk korán kelt, hogy a kiadós reggeli után betervezett igazán szoros programot teljes egészében láthassuk.

Nagyszőlősen a Perényi-kastélyt néztük meg először, mely a Fekete-hegyhez közeli gyönyörű, gondozott parkban áll. Az épület barokk stílusú, falán emléktábla hívja fel a figyelmet a család nevezetes tagjára, báró Perényi Zsigmondra, aki az 1848/49-es szabadságharc vértanúja volt. A kastély homlokzatán elhelyezett emléktáblán Kosuth Lajosnak báró Perényi Zsigmondról szóló szavai olvashatók:

A Perényi-kastély Nagyszőlősen

„Neked, te kimagasló alak, ki abból az időből oly páratlan egyedül állasz, neked leborulok emléked előtt... Mesterem!”

Ezután megtekintettük a nagyszőlősi római katolikus templomot, mely a 14. században épült római és gótikus építészeti stílusban. Láthattuk a város fölé emelkedő Fekete-hegy sziklateraszán Ugocsa várának a romjait, és kilátásunk volt az Avas- és a Gutin-hegységre, a ferences kolostorra és templomra.

Továbbhaladva csoportunk nagy része a huszti vármotot tekintette meg. A vár a mohácsi vést követően, 1526-ban az Erdélyi Fejedelemséghez tartozott. 1541-ben I. Ferdinánd csapatai elfoglalták, így a Habsburgokhoz került. Utasaink közül többen elszavalták Kölcsey Ferenc versét, melyet

☞ 1831-ben vetett papírra, hiszen a huszti romvár meglátogatása felejthetetlen élmény volt számára.

A huszti romvár

*„Bús düledékeiden, Husztnak romvára
megállék;
Csend vala, felleg alól szállt fel az éjjeli
hold.
Szél kele most, mint sír szele kél; s a csarnok
elontott
Oszlopi közt lebegő rémalak inte felém.
És mond: Honfi, mit ér epedő kebel e romok
ormán?
Régi kor árnya felé visszamerengni mit ér?
Messze jövendővel komolyan vess öszve
jelenkort;
Hass, alkoss, gyarapíts: s a haza fényre
derül!”*

Csoportunkból néhányan a huszti piacot is meglátogatták, ahol helyi jellegzeteségeket vásárolhattak, majd sétát tehettek a városközpontban is, ahonnan feltekintve láthatták a huszti várromot.

A délutáni órákban kerültünk Viharosra, innen csoportunk felvonóval jutott az 1036 m magas Szép Oromra. Gyönyörű volt a kilátásunk a Lengyel-Beszkidékre, a

Vihorlát-hegységre, a Róna-havasokra, a Keleti-Beszkidékre, a Borzsa-havasokra és az Ungi-határhegységre.

Az Uh-patak völgyén haladtunk buszunkkal, gyönyörű kilátással az Ungi-határhegységre és a Lengyel-Beszkidékre. Láthattuk a patakófalui 950 éves tölgyet is.

Szálláshelyünkre ismét a késő esti órákban érkeztünk megfáradtan, de meglepetésként a Kokas Banda együttes volt a házigazda vendége. A zenekar tagjai muzsikájukkal, néptáncsokrukkal elámítottak bennünket. A családi zenekar táncra invitálta tagjainkat, majd közös beszélgetésben vettünk részt. A legmegnyerőbb mondatukat idézem: „...minden fellépés egy csoda, ez számunkra nem munkát, kötelességet jelent, hanem örömméneztést”.

A negyedik napon már sajnos a hazautazás várt csoportunkra. Az előző nap nagyon elfáradtunk, de ismét kiadós reggelit kaptunk. Lelkészünk lelki útavalóval töltött fel bennünket, mely után nagy lelkesedéssel indultunk el az utolsó napi nevezetességek megtekintésére.

Az ungvári Drugeth-vár, a vármúzeum, a székesegyház és a püspöki palota várt részünkről megtekintésre, de mindezt már nagyon „haladósra” kellett vennünk, időhiány miatt.

A maradék hrivnyánk elköltése egy vásárlóközpontban történt. Néhány ukrán vodka, apró csokik vásárlása után a déli órákban érkeztünk a határra. Itt elég sokat kellett várakoznunk, de a nyugdíjasok ráérnek. Majd buszunkkal újra elindulva vártuk a hazaérkezés pillanatát.

E négy nap alatt ismét csodálatos helyeken jártunk, s a történelmi emlékképeket

idézhattuk fel Horkay Sámuel idegenvezető segítségével.

Gépkocsivezetőnk, a már megszokott fiatalember, pedig a legnagyobb türelmével kezelte a csoport tagjait.

Lelkészünk alázattal szolgálta utunkat az esti alkalmakon, ahol az imádság fontossága állt a központban. Szavait idézve: „Sokan úgy érzik, hogy a nyugdíjas évek alatt mindent be lehet majd pótolni, amit az életükben elmulasztottak, de a tapasztalat azt mutatja, hogy az időzavar nem szűnik meg az aktív életszakasz lezárását követően. Jézus napjai is zsúfoltak voltak, de az imádságra mindig volt ideje. Ez lehet a mi életünkben is a példa.”

Az ungvári székesegyház

Ismét felejthetetlen élményben volt részünk, melyet a Rákóczi Szövetségnek hálásan köszönünk!

LÁZÁR PÁLNÉ
a Fénysugár Nyugdíjas
Egyesület elnöke

KELLER ERIKA
a Magunkért-Egymásért
Civil Egyesület elnöke

Nyári tábori krónika

Napközis tábor

2018. július 2. és 6. között napközis hitantábort szerveztünk szentetornyai, rákóczi-telepi és orosházi gyermekek és fiatalok számára. A táborban 30 gyermek, fiatal és 5 pedagógus résztvevő volt. Az idei esztendőben Gyopárosfürdő volt a tábor helyszíne, s folytattuk a tavaly megkezdett reformációs sorozatot: Luther Márton életének rajzfilmes feldolgozását néztük meg, majd csoportos beszélgetés és könnyűzenei gitáros éneklés következett. A gyermekek napi háromszori étkezést kaptak: reggelit, ebédet,

uzsonnát. A fürdőzés sem maradhatott el. Szerdán a Szegegyi Vadasparkba látogattunk el. Pénteken Makóra kirándultunk. A Maros-parti kalandparkban végigjártuk a tanösvényt, a bátrabbak egy óriáscsúszdát is kipróbálhattak. A kilátóból gyönyörködhettünk a tájban, az ártéri erdőben. Ez a tábor is EFOP-os pályázat keretében valósult meg.

Balatonalmádi tábor

2018. július 16. és 20 között Balatonalmádiiban szerveztünk nyári tábort szente-

tornyai, rákóczi-telepi és orosházi fiatalok számára. Az alsó korhatár 10 év volt. A résztvevők között sokan hátrányos helyzetű fiatalok. Többen eddig még sohasem voltak a Balatonnál. A nagyobbak segítettek a kisebbeknek. A táborban 35 fő vett részt. Táborhelyünk a káptalanfüredi gyermektábor volt. A fiatalok előadást hallgathattak a Balaton földrajzáról és történelméről. A bibliai történetek a Galileai-tengerről szóltak, amely részben hasonló a Balatonhoz. A következőket vettük sorra: A csodálatos halfogás (Lk 5,1–11), Jézus jár a tengeren (Mt ☞

☞ 14,22–33), A tenger lecsendesítése (Lk 8,22–25), Jézus a gadarai parton a pogányok között (Lk 8,26–39), Jézus a Galileai-tengernél (Jn21,1–14). Hétfőn utaztunk és fürödtünk a Balatonban. Kedden Tihanyba kirándultunk: a bencés apátságot, a levendulaházat és a történelmi panoptikumot látogattuk meg. Szerdán a tapolcai tavas barlangban voltunk. Csütörtökön balatoni sétahajózáson vettünk részt, megkeverülve a Tihanyi-félszigetet. Pénteken Veszprémben a várat néztük meg, végül hazaindultunk Orosházára. Ezt a tábort is az EFOP-os pályázatból valósítottuk meg.

Lucfalvi tábor

Ebben az évben is egy autóval utaztunk a 2018. július 23. és 28. között megrende-

zett Nógrád megyei evangélikus gyermek és ifjúsági táborban, ahol a Bírák könyve történetei voltak a középpontban. A táborban 80 fő vett részt, Nyíregyházától egészen Szombathelyig, vagyis az ország minden részéből gyűlve össze. A fiatalok nagyon jól érezték magukat és nagyon szeretnének jövőre is ott lenni a táborban, amikor – a tervek szerint – ismételten amerikai szolgáltatók és fiatalok lesznek velünk.

„Közös asztal” konferencia

Az idén Sárszentlőrinc adott otthont a „Közös asztal” elnevezésű cigány–magyar konferenciának 2018. augusztus 6. és 9. között. A résztvevők közül a mi szentetornyai csapatunk volt a legnépesebb a maga 14 főjével. A többi helyről most kevesebben érkeztek. A tábor témája az ember teste részének biblikus jelentése volt. Vagyis az, hogy hogyan kell Istennek tetsző módon szolgálni, és nem a bűnnek élni. Ottlétünk során ellátogattunk a szárazdi misszióba és a györkönyi evangélikus gyülekezetbe, ahol Kasza Gáborral, az orosházi származású lelkiessel is találkozhattunk. Györkönyben a pincefalut is láthattuk kirándulásunk során.

LACZKI JÁNOS

Kirándulás a Dunakanyarba

A Fénysugár Nyugdíjas Egyesület 30 tagú lelkes csoportjával szeptember 17-én kirándulni indultunk Magyarország egyik gyönyörű vidékére, a Dunakanyarba.

Első állomásunk a budai vár volt, ahol rövid sétát tettünk a Sándor-palota körül, megnéztük a Mátyás-templomot. Nagyon szép kilátás nyílt a Duna-partra és a pesti oldal szép épületeire. Rövid volt az idő, el is határoztuk, hogy következő évben többet, talán két napot rászánunk, hogy megnézzük szép fővárosunk nevezetességeit.

Folytatva utunkat Szentendrére érkezünk meg. Az idő nagyon jó volt, így nagy sétát tettünk a város központjában. Felkerestük a Kovács Margit Múzeumot. A Koszút-díjas művész nő számos alkotását bemutató szép kiállítás nagyon tetszett mindenkinek.

A Szamos Marcipán Múzeumban betekinthettünk a figurák elkészítésének rejtelmeibe, és megcsodálhattuk a késztermékeket is. Hihetetlen sok munkát és türelmet igényel ezek elkészítése, és milyen élethűek a figurák! A mintaboltban be is vásároltunk a finom édességekből. Sok élménnyel és eléggé elfáradva érkezünk meg szálláshelyünkre, Piliscsabára.

A lelkes úr és a gondnok fogadott minket jó szóval és meleg vacsorával. Igazi béke szigete ez a Béthel otthon, ahol frissen, kipihenten ébredtünk és jó étvágygal reggeliztünk.

A második napi program Visegrád volt. Nem kellett korán indulnunk, így a bátrabbak még reggeli előtt kis túrát tettek a közeli Kohán-hegyre. Nagy élmény volt a visegrádi várlátogatás is. Bejárhattuk azokat a termekeket, amikben egykor Mátyás király élt az udvartartásával. A fellegvárba is felmentünk (nagy részt autóbusszal), ahonnan gyönyörű kilátás nyílt az egész Dunakanyarra. A panoptikumban pedig egy királyi lakomát láthattunk. Délután egy hajókirándulás várt ránk, az idő fantasztikusan szép volt, a látvány pedig felejthetetlen. Ismét élményekkel gazdagon tértünk meg este a szálláshelyünkre.

A következő napon reggeli után Esztergomba utaztunk. Első állomásunk a bazilika volt. Sajnos a kezdődő felújítási munkálatok miatt a kincstár nem látogatható, és a templomon belül is sok lezárt területtel találkoztunk. Ennek ellenére tetszett a monumentális épület, hiszen ehhez is sok történelmi esemény fűződik. Ezután kisvonnattal átutaztunk a Mária Valéria hídon a szlovákiai Párkányba. Rövid sétát tettünk a piactéren: volt, aki vásárolt, voltak fagylatozók, és a finom szlovák sört is megkóstolhattuk. Délután Dobogókőre vitt el az utunk. A nagy buszparkolóból indulva ki ki tehetsége és vérmérséklete, illetve egészségi állapotának megfelelő túrát választott. Voltak, akik kicsit túlbecsülték a képességüket, ám végül is mindenki visszaért a buszunkhoz. Kellemesen elfáradtunk, de

nagy élmény volt, hogy a kitzűzött célt teljesítettük. Este jól esett a vacsora és a pihenés.

Elérkezett a negyedik nap, a hazautazás. Szervezőkor kicsit soknak találtuk a négy napot, de visszatekintve kevésnek is bizonyult és gyorsan eltelt. A hazaúton Zsámbék felé indultunk. Megnéztük a híres romtemplomot és egy tájházat, majd egy különleges látnivalót: a lámpamúzeumot. A mintegy ezer, szebbnél szebb és különleges darabot tartalmazó magángyűjtemény egyedi itt Magyarországon, s maga a gyűjtő is élmény, vele szintén találkoztunk. Mindenkinek ajánljuk ezt a múzeumot, látogassa meg, ha arra jár. Továbbhaladva egy fantasztikusan finom ebéd várt ránk Lajosmizsén, a Szél csárdában: bárányragu leves volt és palacsinta. Nagyon ízlett az egész csoportnak. Utolsó állomásunk Kecskemét volt, ahol sikerült találkozunk Kiss János evangélikus lelkész úrral, aki bemutatta nekünk az evangélikus templomot. Kis sétát tettünk a városházához, amit csak kintről láthattunk, mert itt is felújítási munkák folytak. A Cifrapalotát is csak kintről csodálhattuk meg, az idő rövidsége miatt. Tovább folytatva utunkat, esztére szerencsésen hazaérkeztünk.

Mindenki jól érezte magát. Igazán hála szívvel köszönjük meg Istennek, hogy őrönk volt egész utunk során, adott szép időt, jó programokat és szerencsés hazatérést!

dr. RUSZNÁK JOLÁN

Sárkányeresztés

Szia, pap bácsi! Huppant le Kitti mel-
lém. A kőrisfa árnyékában ültünk. Mit
jelent Jézus kezébe tenni az életünket?
Semmi felvezetés, hogy mit csinálj itt, pap
bácsi, vagy hogy vagy, vagy ilyesmi. Szeret-
tem ezt a most azonnal választ akarok hoz-
záállást. Már megint voltál a gyüliben?
Igen. Szeretsz oda járni? Igen is meg nem is.
Olyan hosszú! Meg nem is nagyon értem.
Miért, nem magyarul beszélnek? De, csak
akkor sem értem. Mindig azt mondja a pap
bácsi – prédikátor, helyesbíttem –, igen
az, hogy mi bűnösök vagyunk, és hogy te-
gyük le az életünket Jézus kezébe, meg a bű-
neinket a kereszt alá. Én már annyira unom
ezt! És tudod, mit érzek még, pap bácsi?
Hogy nagyon rossz kislány vagyok, és nem
is hiszek. Vagy valami ilyesmit. Érted? Ér-
tem hát. Nekem nincsenek bűneim, pap
bácsi, és nem érzem azt, hogy nyomná va-
lami a hátamat, amit le kellene tegyek Jézus
keresztje alá, mint valami nehéz hátizsákot.
Meg azt sem érzem, hogy az életemnek sú-
lya lenne, hogy beletegyem Jézus kezébe.
Olyan megfoghatatlan. Persze mindenki
bólogatott, volt, aki még sírt is. Én majd-
nem elnevettem magamat. Hangosan.
Ugyan Kitti, nem szabad ilyet! Jól van, jól
van, pap bácsi, de miért nem tudnak úgy
beszélni, hogy értem? Értem, Kitti és iga-
zad is van részben, de azért próbálkozunk
úgy beszélni, hogy te is megértsd, meg a
többi gyerek is, ne csak a felnőttek. Ne fe-
ledd, valamikor régen a felnőttek is voltak
gyerekek, és bizonyára akkor ők sem értet-
ték, vagy nem mindent értettek meg azon-
nal, csak az évek múltával. Talán amikor az
életnek már lett súlya, meg a bűn is kezdte
nyomni a hátukat. Ahogy te mondanád. A
kőrisfának támaszkodtunk és hallgattunk
egy sort. Szerettem ezeket az együtthallga-
tásokat. Vártunk valamire, de ezt egyikünk
sem merete megfogalmazni. Talán arra,
hogy leszálljon egy angyal, vagy ilyesmi. És
most azt szeretnéd, hogy elmagyarázzam,
hogy mit jelent? Kérdeztem, mivel nem
szállt le angyal. Aha. Felelte Kitti és fellel-
kesedett. Kérsz egy rágót? Igen. Az segít a
gondolkodásban. Emlékszel még a múlt-
kori beszélgetésünkre? Arra, amikor papír-
sárkányt készítettünk. Igen. Az nagyon
klassz volt. Elhozod a papírsárkányt? Mu-
száj? Valamit neked is tenned kell azért,

hogy megértsd Isten dolgait. De én most
fáradt vagyok. Soha nem lehetsz annyira fá-
radt, hogy legalább egy keveset ne gondolj
Istenre. Jól van, na! Elhozom a papírsár-
kányt. Röpké huszonöt perc alatt visszatért
a pirosra festett papírsárkánnyal. Akkor
most röptesd meg! Keresd meg a szélirányt!
Megnyálazta a mutatóujját és feltartotta,
közben figyelte a kőrisfa leveleinek lebegé-
sét, és elkezdte a sárkányt feldobni, hogy
belekapjon a szél. A negyedik próbálkozás-
ra sikerült felröptetni, és kacagva szaladt
vele a tisztáson. Felváltva néztem hol a sár-
kányt, ami egyre magasabbra repült, hol
pedig Kittit, aki egyre vidámabban, felsza-
badultabban nevetett. Aztán egyszer csak
megbotlott egy vakondtúrásban és elesett.
A sárkány megkönnyebbülten szökken
feljebb, s a zsinógot tartó faág vészesen
emelkedni kezdett, miközben a pázsiton
pattogva letekeredett róla a madzag. Pap
bácsi, segíts! Odaszaladtam és megfogtam
az ágat. Nem sok hiányzott, hogy elveszít-
sük a sárkányt. Nevetve adtam vissza Kitti-
nek a botot a zsinóggal, és visszaültem az ár-
nyékba. Fél óra múlva elfáradt és kikötötte
a sárkányt egy faághoz. Lebegett, csattogott
a magasban. A levelek között még láttam a
távoli piros foltot a kék égen. Hú, de jó volt!
Még jó, hogy sikerült megfognod, pap bá-
csi, másképpen csinálhattunk volna újat.
Csinálhattam volna újat. Helyesbíttem.
Ja. Bólintott Kitti. Sajnálom, pap bácsi, de
megbotlottam egy vakondtúrásban. Igen,
láttam. Akkor miért nem szóltál? Mert nem
figyeltél rám. De akkor most beszéljünk a
te kérdésedről. Amit feltettél. Miért kell az
életünket Jézus kezébe tenni? Ugye, ez volt?
Igen. Az élet ajándék. Mint ez a te sárká-
nyod. Én készítettem és ajándékoztam ne-
ked. Igaz? Igaz, de én festettem le és... Iga-
zad van. Te színezted ki. De a zsinógot én
tettem rá, és kiszámoltam a farka súlyát,
hogy legyen ellensúly, hogy szépen repül-
jön. A madzag a horgony és az ellensúly is
az én feladatomból volt. Mindenki szabad
akarna lenni, mint ez a sárkány. Független
alkotójától. De ezt úgy értelmezik, mint te
a sárkányod esetében. Ne legyen madzag,
mert az nyakörv, ne legyen ellensúly, mert
az pedig teher és saját kezébe szeretné venni
az irányítást. De a sárkányod nem tud ma-
gától repülni. Nincsenek szárnyai. Nem ar-

ra lett alkotva, hogy önmagától repüljön. A
lebegés, látod, megy is egy darabig, amíg
egy előre nem látott külső tényező közbe
nem avatkozik. Jelen esetben a vakondtúr-
rás. Miért volt ott? Miért pont akkor sza-
ladtál neki és botlottál el benne? Ezek érde-
kes miértek. De nem kell túl nagy jelentő-
séget tulajdonítani nekik. Az elbotlás pillan-
atában kiesett a sárkányirányítás a kezed-
ből. Mit csináltál? Segítséget hívtál. En-
gem. Aki csak egy ember vagyok. Amikor
már nagyobb dolgról van szó, legyen az az
életed, már Istent hívod segítségül. Jaj, Iste-
nem! Kérlek, segíts! Elvesztettem az életem
irányítását. És itt jön a válasz a kérdésedre.
Nem mindegy, kinek a kezébe teszed az irá-
nyítást. De te ott voltál a közelemben. Úgy
van! De ha a templomban lettem volna?
Amúgy nem lettem volna rossz helyen, de
most a helyemen voltam, és tudtam neked
segíteni. Még szerencse. De jöhetett volna
egy másik gyerek, aki megfogta volna a sár-
kányodat, elszalad vele és ráadásul ki is ne-
vet. Akkor mi lett volna? Sírtam volna, pap
bácsi. Rám bízad, mert ismersz, mert so-
kat beszélgetünk, és érzed a szeretetemet,
megbízol bennem. Ez a helyzet Istennel is.
Ha közel engedted magadhoz, beszélj vele,
hagyod, hogy ő is megszólítson, lassan érez-
ni fogod a szeretetét, és megbízol benne.
De amíg csak információid vannak róla,
nem fogsz bízni. Amíg csak hallgatsz a pré-
dikációkat, addig csak unalmas, hosszú be-
széd lesz, nem az ő szava és nem fogod meg-
érezni a szeretetét. Olyan, mintha nem is-
mernél. Nem hívtál volna segítségül, ha
nem ismersz. Sok ember nem ismeri Istent,
s nem is hívja segítségül. Csak amikor a sár-
kány elszállt vagy fennakadt egy fán vagy
lezuhant és összetört. Akkor jön és sorolja a
veszteségeit. Például így: látta, mekkorát
estem? Hogy elragadta a szél a sárkányo-
mat? Mennyire összetört! És erre te mit vá-
laszolnál, pap bácsi? Azt, hogy látom, hogy
nem kért segítséget idejében. A katasztrófa
törvényszerű volt. A sárkány a repülés tör-
vényeinek engedelmeskedett, majd a gravi-
táció törvényének. Nincs ebben semmi tör-
vényellenes. Az irányítás és az időzítés volt a
gond. A vakondot nem hibáztathatjuk, ő is
a biológiai törvényszerűségeknek engedel-
meskedve túrta a vakondtúrását. A körüle-
kintés hiánya figyelmenlenné tett, az önbi-

A diakónia napja

„*Én pedig Istenhez kiáltok, és az Úr megsegít engem. Bár reggel, délben, este gondban vagyok és sóhajtozom, ő meghallja hangomat.*”

[Zsolt 55, 17–18]

Elteltek a forró nyári napok, sárgulnak a falevelek, hátizsákos kisdíákok igyekeznek az iskolába. Mindez az őszi közeledtet mutatja. Nekünk a diakóniában szeptember 24. jelentette az első összejövetel időpontját. Az áhítat október hónap igéje alapján hangzott: „*Uram, előtted van minden kívánságom, nincs rejtve előtted sóhajvásom.*” [Zsolt 38,10]

Igen, csodálatos dolog, hogy látja, tudja az Úr minden kívánságomat, ismeri tetteimet, lépéseimet és őrzi azokat. Gondja van rám és velem van életem minden napján. Ő az én szerető, megértő atyám.

Az áhítat után kezembe került egy ismertetőfüzet: „Ha megöregedtem is... valakinek fontos vagyok...” Nagyon megérintettek a benne található írások, igék. Ahogy felnyitottam, ismét egy zsolttárból választott idézetet találtam: „*Áldjad, lel-*

kem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” [Zsolt 103,2] Ebben a pillanatban visszacsengtek a lelkész úr szavai: „október a zsolttárok hónapja”.

Az áhítatot követően a megbeszélés fontos pontja a diakóniai napon való részvétel és az odautazás megszervezése volt. Minden évben szeptember 25-én szervezik ezt az ünnepséget a Deák téri evangélikus templomban, felejthetetlen, szép összejövetel keretében. Az ország minden részéből felterjesztett diakónusok kapnak ekkor munkájukért elismerő kitüntetést. Így volt ez most is. A rendezvény fényét növelte, hogy a magyarországi evangélikus intézményes diakónia 65. évfordulóját ünnepeltük. Ebből az alkalomból tartott szép istentisztelet és úrvacsoraosztás után a díjak ünnepélyes kiosztását hallgathattuk meg. Orosházáról az előző három díjazott (Lázárné, Kovácsné és Szabó Gizella) után Deák Ferencné kapta meg az elismerő kitüntetést.

Deákné Elluska az orosházi diakónia megszervezése óta – több mint két évtizede – végzett önkéntes, lelkiismeretes, odaadó tevékenységet. Szorgalommal, nagy szeretettel folytatta munkáját, látogatta a rászor-

uló idős embereket. Rendszeres templomba járó a mai napig is. Ügyes kezével sosem hiányzott az ajándékok készítéséről. Lelki elhivatottságot érzett az esetek ügyéért, odaadó gondossággal látogatta őket. Aktív tagja volt a kántorképzőt ellátó csoportnak, a szeretetvendégség előkészítésének. Rendszeresen látogatta a gyenesdiási konferenciákat. Kora előrehaladtával azonban egyre kevesebbet tudott tevékenykedni, de tanácsaival ma is sokat jelent a csoport életében. Sajnos betegsége miatt nem tudott jelen lenni ezen a szép alkalmon, ezért lánya vette át helyette a díjat. Ezúton is kívánok neki jó egészséget és szeretettel várjuk vissza a csapatba.

A diakóniában továbbra is az a feladatunk, hogy kövessük az előttünk odaadó szeretettel dolgozókat, és továbbvigyük az általuk elkezdett munkát.

Engedjék meg, hogy a diakóniai napon elhangzott igével zárjam írásomat: „*Boldog az, akinek gondja van a nincstelenre, ha bajba kerül, megmenti az Úr. Az Úr megőrzi, és életben tartja, boldog lesz a földön, nem engedi át ellenségei dühének.*” [Zsolt 41, 2–3]

KOVÁCS TIBORNÉ

A GYÖRY VILMOS EVANGÉLIKUS SZERETETSZOLGÁLAT

idős vagy megromlott egészségi állapotú, rászoruló orosházi lakosoknak (felekezeti, világnézeti hovatartozástól függetlenül)

felajánlja hétköznapi étkeztetési szolgáltatását,

elvitteles vagy kiszállítási formában. Ennek díja kiszállítással **680 Ft/adag**, melyből a szeretetszolgálat a kiszállítás díját (55 Ft) átvállalja, így egy adag ebéd 625 Ft. Szociális helyzetűtől függően a díj egyéni megállapodással csökkenthető.

Az igényt bejelenteni személyesen a szeretetszolgálatnál (Thék Endre u. 2.), vagy a 06 68/412-402-es, illetve a 06 20/770-0456-os számon lehet.

☞ zalom, ami elbizakodottságba ment át volt a gond. Ezért kell Jézusra bízni életünket. Hadd szabályozza, milyen magasra szálljunk anélkül, hogy elszállnánk magunktól. Értem. Válaszolta Kitti. És akkor a másikkal mi lesz? A másik kérdéssel? A bűnnel. Hozz egy darabot a madzagból, kérlek! Tépj le nagyjából másfél métert! Rendben. Addig én egy ágat vágtam és megpucoltam leveleitől. Mire visszatért a zsineggel, én is elkészültem. Kezdetleges íjat fabrikáltam, aztán egy nyílvesztőt is. Tessék, itt az új játékok. Jaj, de klassz nyíl! A nyíl a vessző.

Pontosítottam. Próbáld eltalálni a fát! Megpróbálta, de nem sikerült. Gyere közelebb! Úgy sem. Görbe a nyílvesztő. Igen. Tudom. Ezt akartam megmutatni. A kicsit görbe nyílvesztő nem talál célba. A bűn azt jelenti: célt téveszteni. Ennek következménye a rossz cselekedet. Hazugság, lopás, csalás, verekedés, ilyesmi. Azért teszel rosszat, mert bűnös vagy, nem attól leszel bűnös, mert rossz dolgokat csinálsz. Amikor megszületünk, már bennünk van ez. Nem látjuk Istent, nem érzékeljük a világot, idegenek vagyunk tőle, nem is bízunk és nem

is hiszünk benne. Mindezt tanulnunk kell. A nyílvesztő is ilyen görbe volt. Nem én görbítettem meg. De ha biciskával megfaramgom, akkor kiegyenesedik, vagy levágom a görbe részt. Tessék. Most már célba talált. Órákat töltöttünk a szabadban. Mintha a dolgok helyükre kerültek volna. Ilyenkor az ég közelebb kerül a földhöz.

HORVÁTH CSABA
(Kiskapus)

Lelki Támogató Közösség programja 2018/2019

Segítsük egymást az Úrhoz való menetelésben! (Fil 4,8 alapján)

Az összejöveteleink minden hónap második hétfőjén, 17 órakor kezdődnek az evangélikus egyházközösség gyülekezeti termében. Alkalmainkon – közös énekléssel – elhangzik az Evangélikus Énekeskönyv 444/4–5. szakasza. Aktuális munkaévünk tervezett programja a következő:

• Szeptember 10.

Az elkövetkező időszak teendőinek megbeszélése
Levezető: *Szöllősiné Kassai Judit*

• Október 8.

A hitünk lényege, különös tekintettel a mai társadalmi életre
Bevezető gondolatok: *Nikodém Noémi* baptista gyülekezetvezetőtől

• November 12.

Filmvetítés: Dávid király (avagy: A palást) 1990, olasz film, 90 perc
Vetít: *Mészáros Géza*

• December 10.

Születés a közelgő ünnep tükrében.
Az „élet” keletkezése és annak befolyásolása
Tájékoztatót tart: *Iványi László* római katolikus plébános

• Január 14.

A bűn fogalmának módosulása a mindennapi valóságban.
A megtérés valósága ma
Előadó: *Ördög Endre* evangélikus igazgatólelkész

• Február 11.

Mindennapi tevékenységünk, az egyház kifelé nyitása
A témához kapcsolódó gondolatokat ismerteti: *Szalkay Róbertné* református iskolalelkész

• Március 11.

A kereszténység összetartozása az iskolában, felekezeti, vallási egybetartozás vagy széthúzás.
A valóságos – erkölcsi, lelki – támogatás

A tájékoztatót tartja: *Szigethy Szilárd* evangélikus iskolalelkész

• Április 8.

A zsolnárok több ezer éves igazsága és szükségszerűsége a mai világban
Előadó: *Dóra házfőnövér*, domonkos nővérek (Hódmezővásárhely)

• Május 13.

A hitélet valósága, kereszttelés, hitvallás (bérmálás/konfirmálás), házasság, temetés

A vitaindítót tartja: *Laczkó János* evangélikus másodlelkész

• Június 11.

Évadzáró lelki útmutató, majd a szokásos slambucparti
Előkészületet végzi: *Horváth Antal* *Ádámné, Szöllősiné Kassai Judit*

Ebben a munkaévben is szeretettel várunk minden régi és új tagot, érdeklődőt!

LTK csoport

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Vezetőként Isten útjain

Küldetés és szolgálat

„Utaidat, Uram, ismertesd meg velem,
ösvényeidre taníts meg engem!”
[Zsolt 25,4]

É letemben először vagyok intézményvezetői konferencián. Nem csoda, hiszen még soha nem voltam igazgató. Minden új, a szerep szokatlan, de a zsolttáros kéreése nagyon megnyugtat, ahogyan Kondor Péter püspök kihangsúlyozta: ne az én útjaimat, hanem a te útjaidat, Uram. Ezért merem belevágni, pályázatot benyújtani, bár komoly dilemmák között vergődtem, hogy vajon megfelelően felkészült vagyok-e ekkora feladatra. De Pilinszky sorait idézve és elmúlt évtizedeimre visszatekintve én is úgy gondolom: „Végül mindig Isten útját követtem...”. Először tudat alatt, majd egyre tudatosabban. Ezt teszem most is, igazgatói megbízatásomban, és a zsolttáros-hoz hasonlóan én is arra vágyom, hogy Isten az ő útjait ismertesse meg velem. Azokat az utakat, amelyeket küldése szerint végig kell járnom.

Az intézményvezetői konferencián közvetlen vezető kollégáim vannak mellettem, és ez is biztosságot, nyugalmat ad. Mert „kell egy csapat”, ahogy azt Minarik Ede mondogatja a *Régi idők focija* című filmében. Csapat nem azért kell, hogy segítsen önmagam megvalósításában, saját vágyaim kiteljesítésében, hanem hogy együtt járhasuk Isten útjait, ki-ki a számára kijelöltet,

amelyek most egy ideig párhuzamosan futnak. Akár a szomszéd irodákba lépek be, akár a távolabb lévő tanári szobába, jó csapatot találok. Amikor a folyosókon végigmegek vagy bekukkantok egy-egy tanterembe, a diákok „Erős vár a mi Istenünk!”-kel köszöntenek, néhány aprócska első odaszalad, megölel. Jó csapat ők is. Benézek a portára, a büfébe, egy-két szertárba, megebédelek a menzán, és jó csapatot találok mindenhol.

A jó csapat nem tökéletes, nem hibátlan csapat. Ahogyan egy jó barátom szokta mondani: sokan sokfélék vagyunk. És mindnyájan Isten csetlő-botló gyermekei. Alapvető küldetésem e jó csapat szemléletének a formálása. Az igazgatói poszt komoly eszköz a kezemben arra, hogy ennek a szemléletformálásnak a katalizátora legyek. Ha egyszer Isten kezembe adta ezt az eszközt, kötelességem élni vele, hatni vele ennek a jó csapatnak az épülésére, azért, hogy szemléletünk egyre inkább krisztusi legyen.

Tudom, hogy rengeteg jobbítanivaló van a Székácsban, és egy oktatási intézményről sohasem mondhatjuk azt, hogy készen van, nincs vele több tennivaló. Tudom, mindig lesznek olyan jelenségek, történések, amelyek többekből kritikát váltanak ki. Tudom, sohasem fogok tudni úgy cselekedni, hogy az maradéktalanul mindenkiné a tetszésére legyen. De tudom azt is, hogy Isten útját követem igazgatói megbízatásom során, és hogy Istennek igyek-

szem maradéktalanul megfelelni. Istent követve csakis az ő útján tudom vezetni az intézményt – a Szentlélek erejében bízva remélem, hogy következetesen és minél kevesebb ügyetlenkedéssel és botladozással. Megbízatásom küldetés és szolgálat. Szolgálat munkatársaim felé, szolgálat diákjaink és szülei felé, szolgálat Isten felé.

***

Rövid bemutatkozás

Orosházán születtem 1971-ben, evangélikus gyökerű családban. Szüleim pedagógusok voltak. Budapesten, az ELTE-n szereztem angol szakos diplomát 1997-ben, majd 2000-ben az Evangélikus Hittudományi Egyetemen hittanári végzettséget. Időközben az Orosházi Tánácsics Mihály Gimnáziumban kezdtem angolt tanítani. Másoddiplomás képzésben szereztem spanyol szakos diplomát a Szegedi Tudományegyetemen 2009-ben.

Az orosházi evangélikus gyülekezetben konfirmáltam. Nagyapám, Fürst Ervin evangélikus lelkész volt, ugyancsak lelkész a bátyám, a keresztaapám és a sógorom. 1989-ben kezdtem rendszeresen gyülekezeti alkalmakra – ifire, istentiszteletre, zenei szolgálatokra – járni. 2000 óta a gyülekezet presbitere vagyok. Rendszeresen szolgálók a gyülekezet Credo nevű zenei csapatával. Idén tavasszal a Nyugat-Békési Evangélikus Egyházmegye felügyelőjévé választottak.

Feleségem az iskolánk pedagógusa, és mindhárom gyermekünk (16, 13 és 7 évesek) ebben az iskolában tanul.

NAGY RÓBERT
igazgató

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk fennmaradása és hitéletünk sokszínűségének megtartása érdekében újra és újra hangsúlyozva kérjük mindenki anyagi áldozatvállalását. Adományaik, az egyházfenntartói járuléka, a perselybe szánt összeg befizetésének és mértékének önkéntessége kifejezi: nem kívánunk erőn felüli terhet róni senkire, de gyülekezetünk nem nélkülözheti a támogatásnak ezt a formáját. Közösségünkért való felelősségükből, szeretetükből fakadóan várjuk tehát felajánlásait.

Ha valakinek könnyebbésséget jelent, akkor az egyházközösségnek szánt felajánlást nem kell egy összegben befizetnie, lehetőségeihez mérten kisebb részletekben is megteheti. Ebben lelkészi hivatalunk munkatársai készséggel állnak a segítségükre. Minden támogatásukat megköszönve:

ÖRDÖG ENDRE igazgatólelkész

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Csendesnap

A gimnáziumi csendesnap iskolánkban a gólyatábort helyettesíti, és minden tanév kezdése előtt egy hét-
tel kerül megrendezésre.

Ezen a 9/4-es és 9/6-os osztályok vesznek részt, akik egy hosszú nyár után nagyrészt most találkoznak először (a 9/6 24 fője), vagy egyáltalán: ekkor találkoznak életükben először (a 9/4 32 fője 6 településről, illetve 8 iskolából).

A lebonyolítók, a program szervezői az osztályfőnökök mellett Szigethy Szilárd iskolalelkész és Fazekasné Jankovlldikó DÖK-vezető voltak.

Idei programunk a játékos ismerkedés jegyében kezdődött. Mindenhol megszeppent, egymást nem ismerő

diákok sokasága. A csendesnap igazán látványosra sikeredett abból a szempontból, hogy a játékok során előkerült többek között a labda, a tornapad, a Biblia, a YouTube, a telefon, és sok más kellék, amelyek felhasználásával a kezdeti tartás hamar feloldódott, és a nap végére – igaz, a nevekkel még nem voltunk teljesen tisztában – csupa-csupa mosolygós arcot lehetett látni.

Ez a „csendesnap” talán nem olyan volt, mint máshol, de a miénk, és a célt, amit kitűztek a szervezők, egyértelműen sikerült elérni... bár a ja-
va csak most következik.

DEÁK PÉTER

Konfirmandus-hétféve Gyomán

Az idén október elején ismét megtartottuk az immár hagyományosnak mondható konfirmandus-hétfévenket. Telekgerendás, Mezőberény, Szeghalom után az idei helyszínünk a Gyomaendrödi Ifjúsági és Sporttábor volt. A konfirmandusok 30 fős csoportját Ördög Endre és Szigethy Szilárd lelkészek, Kovácsné Misurda Ilona és Schmittinger Anikó osztályfőnökök, illetve Nagyné Györgyi Szilvia és Szigethy Szenteczki Katalin hitoktatók kísérték el.

A bő óras vonatkozás után egy kiadós sétaival értük el a gyomai Erzsébet-liget és a Körös folyó szomszédságában található szálláshelyünket. A fiatalok elfoglalták a „kunyóikat”, majd kezdetét vette a program. A társaság egyik része a vacsora elkészítésében segített: fát gyűjtött, krumplit pucolt. A többiek sportoltak, játszottak, bebarangolták a tábort. A „sok kéz hamar kész” igazát ismét megtapasztaltuk, és a hatalmas bográcsban már ott rottyogott a paprikás krumpli.

A jóízűen elfogyasztott vacsora után kezdődött az értékvásár. Nagy „licitcsaták” dúltak a boldogságért, a családért, a kertés házért. Jó volt megtapasztalni, hogy a fiatalok tisztában vannak azzal, hogy mi az igazán fontos és értékes az életben. Az estét rövid áhítattal és filmnézéssel zártuk. A *Szív bajnokai* című film elgondolkasztó és többek számára megható volt.

A sok beszélgetés és nevetés igencsak le-
rövidítette az éjszakát, de a jókedv másnap is lankadatlan maradt. A reggeli imádság és éneklés után a tékozló fiú történetét eleve-
nítettük fel a gyerekekkel. Ehhez Rembrandt grandiózus festményét hívtuk segítségül. A kép apró, rejtett utalásain keresztül megérthettük a példázat mélyebb üzenetét.

Az előadás után kreatív csoportmunka következett. Készült padlókép, némajáték, modern feldolgozás és plakát a tékozló fiú messzire vezető és hazavezető útjáról. Ebéd után már az udvaron sorakoztak a hátizsákok. Elkezdődött a morzsaszedégetés, s végül közös áldással zártuk ezt a napsütéses októberi hétfévet.

„Valamennyien tékozló fiúk vagyunk az-
zal a különbséggel, hogy egyesek az atyai ház-
tól eltávolodó, míg mások már a visszavezető
úton járnak.” [Piliszy János: Egy lírikus
naplójából] Nem tudom, hogy konfirman-
dusaink az út melyik szakaszán járnak most.
Csak remélni tudom, hogy úton vannak.
Bárhon is járjanak, bárhová is menjenek, a
közösség erejét és örömét megtapasztalták
ezen a hétféven is. Isten áldja meg fiatalja-
inkat, konfirmációs útjukat, indulásukat és
érkezésüket!

SZIGETHY
SZENTECZKI KATALIN

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Szélrózsa a VoG szemével

Megtiszteltetés, izgalmak, felfrissülés, új lehetőségek, új barátságok, mennyi felejthetetlen élmény. Csak néhány szó, amelyek igazán kifejezik, mit is jelentett számunkra a 12. Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozó, a Szélrózsa.

Fellépőként először 2016-ban érkezünk a fesztiválra, nem is gondolva, hogy mennyi ember arcára csalunk mosolyt, mennyi embert érintünk meg a zenélésünk által. Azóta számos gyülekezet különböző alkalmain megfordultunk, és mindvégig lelkesen vártuk az idei találkozót is, ahol újabb dalokkal, még több próbával a hátunk mögött ismét énekelhettünk a szélrózsa minden irányából érkező evangélikus testvéreinknek. Óriási megtiszteltetésként éltük meg, hogy az idén nemcsak koncertet adhattunk, de a záró Istentisztelet zenei szolgálatára is minket kértek fel. Rengeteget gazdagodtunk lelkiekben, felüdülés és hatalmas öröm volt számunkra, hogy ilyen formán is részesei lehettünk a találkozóknak. Mindemellett azonban azt is meg kell említenünk, hogy volt néhány kihívás, amellyel szembe kellett néznünk a fesztivál ideje alatt. A jobbnál jobb programok között igazi nehézséget okozott egy-két próba beiktatása, a hajnalig tartó beszélgetéseink következtében pedig a kialvatlan-

sággal is meg kellett küzdenünk. A legnehezebb feladatnak azonban az bizonyult, hogy a rengeteg koncert és zenei alkalom mellett vigyázzunk a hangunkra, hogy a találkozó ötödik napján, vasárnap is megállhassuk helyünket a színpadon.

Mind a hatan – Bacsur Fanni, Bacsur Zsófi, Madarász Laura, Madarász Noémi, Nagy Luca, Szigethy Péter – áldásként éltük meg a Szélrózsán való részvételt, valamint a zenei szolgálatot is. A Szélrózsának köszönhetően újabb fellépésekre hívtak bennünket: szeptember folyamán szolgálhattunk a Debreceni Evangélikus Gyülekezet tanévnyitó istentiszteletén és Piliscsabán, az Evangélikus Diákszakpártenen résztvevőknek is zenélhettünk. Hatalmas megtiszteltetés számunkra minden egyes szolgálati felkérés, hogy ekkora örömmel és baráti szeretettel hívnak és fogadjanak minket.

BACSUR FANNI ILDIKÓ
VoG-tag

12. SZÉLRÓZSA
ORSZÁGOS EVANGÉLIKUS IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ
DÜK 2018. július 25-29.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Szélrózsá-találkozó Bükön

2018. július 25–29. között Bükön került megrendezésre a 12. Szélrózsá, amelyen volt szerencsénk részt venni. Nagyon vártuk mindketten, ez volt az első ilyen alkalmunk. Izgatottak voltunk, mivel nem tudtuk pontosan, mire számítsunk. Kellemes csalódásban volt részünk. A találkozó visszaadta a mai fesztiválok hangulatát, de szerencsére visszafogottabban.

Első „szélrózsázóként” megdöbbentő volt látni, hogy mennyi fiatal érdeklődik ez iránt. Ahogy a Szélrózsá lelkésze, Pongrácz Máté is elmondta: nagyjából 2500-an regisztráltak az ötnapos eseményre, amelyet két évente rendeznek meg.

Rengeteg változatos program közül választhattunk, mindenki megtalálta a neki megfelelőt. Este koncerteken vehettünk részt, amik közül a Soulwave volt a kedvencünk. A koncertek után jókat beszélgettünk és nevtünk más fiatalokkal.

Számos budapesti kávézó költözött ki a Szélrózsára, mindenki megtalálhatta a kedvére való italt a nagy melegben.

Számunkra a Szélrózsá egy hatalmas kaland volt, rengeteg élménnyel gazdagodtunk, és új embereket ismertünk meg. Biztosak vagyunk benne, hogy a következőre is el fogunk menni.

BÖRCsök VIKTÓRIA
és **HÁRI CSENGE** 12/6

***

Számomra különleges volt az idei Szélrózsá, hiszen nekem ez volt az első. Ráadásul most sátoroztam életemben először. Amikor megérkeztünk a sátorhelyre, Nagy Lucával ketten kezdtük el felállítani a négyfős sátrunkat, majd Szegfű Dani csatlakozott, így hárman sikerült teljesíteni a kihívást.

Az első program, amin részt vettem, az a *Nyitó #háló* volt, aztán pedig a fergeteges Bagossy Brothers Company koncert következett. Felejthetetlen élményben volt részem, amikor a Közel koncerten énekelhettem Isten dicsőségére a többi szélrózsással együtt. A kedvenc eseményeim közé tartoztak ezek az esti koncertek, valamint a Szélrózsá-futóverseny, ahol a 6 km-es távot teljesítettük az öcsémmel, saját magunkat is legyőzve.

A szervezők kitétek magukért, hiszen nagyon színes programot állítottak össze. Szinte minden korosztály megtalálta a kedvére való. Külön kiemelem a stand-up comedy-t Benedek Zalán előadásában és Pál Feri atya előadását.

A legkülönlegesebb élmény természetesen a barátaim, a Voice of the Glory zenekar koncertje volt. Jó érzés orosháziként ott ülni a közönség soraiban, és látni, hallgatni, velük együtt énekelni, érezni Jézus közelségét.

Nagyon sokat jelent számomra ez a Szélrózsá és nagyon jó érzés volt ott lenni. Rengeteg pozitív hatás ért, sok kedves emberrel találkoztam, beszélgettem.

CSIZMADIA LAURA

9/6

**A Székács József Evangélikus Óvoda,
Általános Iskola és Gimnázium
idén tizenharmadik alkalommal rendezi meg
a jótékonyági Márton-bált,
melyre szeretettel hívjuk és várjuk Önt is
2018. november 10-én (szombat) 18 órától
az iskola dísztermébe.**

**Zene:
K. Tóth-Szilágyi
Zenekar**

**Vacsora:
Fehér-tó étterem (Kardoskút)**

Szeretettel kérjük, hogy amennyiben lehetősége van, szíveskedjen hozzájárulni a 2018. évi bál sikeres megrendezéséhez, hogy segítségével mind több diáknak tudjunk biztosítani művelődési lehetőséget. Támogatását megteheti az Evangélikus Általános Iskola Alapítvány (számlaszám: 10402647-26411912-00000000) vagy az Evangélikus Gimnázium Alapítvány (számlaszám: 10402647-26411723-00000000) számlájára történő befizetéssel vagy támogatójegyek vásárlásával. Vacsorajegyek 3500 forintos áron, támogatójegyek 1000, 2000, 3000 és 5000 forintos címletekben vásárolhatók az iskola titkárságán, Jeszenszky-Paulovicsné Kurunczi Olgánál.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Student Leadership Conference 2018

Az ACSI (Keresztyén Iskolák Nemzetközi Szövetsége) immár 20 éve, minden ősze megszervezi középiskolás diákok számára az SLC-t, azt a konferenciát, amelyen a keresztyén ifjúság számára nyújt segítséget, iránymutatást, megerősítést, hogyan legyenek a hitük szószólói, hogyan vezessenek másokat a hit útjára.

Iskolánk minden évben részt vesz ezen alkalmon néhány diákkal. Az ott átéltek bár mindenkiben máshogy csapódnak le, de mindenképpen életre szóló élménnyel gazdagítják a résztvevőket. E tanévben öt diákot kísérhettem el erre az alkalomra: Bacsur Zsófi, Börcsök Viktóriát, Fáber Martint, Hári Csengét és Szegfű Dánielt.

A konferencián 14 országból több mint 300 diák vett részt. A kommunikáció közös nyelve az angol volt, így minden előadás, beszélgetés és foglalkozás ezen a nyelven zajlott. A bibliai szövegek megértése és azok magyarázata megkíván egy nyelvi szintet, de legalább olyan fontos, hogy a résztvevők nyitottak, befogadók legyenek a hitmélyítő előadásokra is. Ez a lehetőség tehát egyszerre nyelvy gyakorlás, interkulturális élmény, nemzetközi keresztyén közösségépítés és hitbéli feltöltődés. S mindez csodálatos környezetben, a Balaton-parti Zánkán zajlott, ahol az időjárás is kedves volt hozzánk.

Két diáklány – Bacsur Zsófi és Börcsök Viktória – így foglalta össze élményeit:

„Szeptember 26–29. között lehetőségünk volt részt venni az SLC-n, ahol rengeteg tanulhattunk, új ismereteket szerezhettünk. Minden reggelt közös énekléssel kezdtünk, ezzel hangolódtunk az előtünk álló napra. Az éneklések nagyon jó hangulatot teremtettek, mindenki felállva (valaki feltartott kezekkel) énekelte. Nagy élmény volt ennyi emberrel együtt énekelni az Istent dicsőítő énekeket.

Több előadást hallgattunk meg, amelyek tematikusan voltak felépítve. Ezeket tanultuk meg, melyek a legfontosabb feladatok ahhoz, hogy jó vezetővé váljunk. Az itt hallottakat leírva és átgondolva mentünk a csoportos foglalkozásra. Ekkor volt lehetőségünk megbeszélni az adott témát és kifejezni saját véleményünket. Ezekre a beszélgetéseken döbbsentünk rá igazán arra, hogy itt mindenki mélyen és elszántan hisz Istenben.

A négy nap alatt rengeteg emberrel ismerkedtünk össze. Mindenki nagyon barátságos, jólelkű, közvetlen és segítőkész volt. Sokakkal beszélgettünk, játszottunk, s néhányukkal még most is beszélünk.

Összességében az egész konferencia egy pozitív élmény volt számunkra. Nagyon jó volt megismerni más nemzetiségű embereket a világ minden tájáról, gyakorolhattuk az angol nyelvet, és még közelebb kerülhettünk Istenhez. Ha lenne alkalmunk rá, biztosan elmennék még egyszer. Köszönjük a részvétel lehetőségét!”

BACSURNÉ NAGY ILDIKÓ

Móricka-bál

Igen, igen, a kilencedikes gimisek avatása. Akikre az egész tizedik évfolyam – osztályfőnököstől, diákostól, mindenestől – már szeptember első napjától feni a fogát.

Erre a nagy napra idén október 5-én került sor, bár maga a rendezvény számunkra, gimis elsősök számára előkészületekkel is járt. Például papírcsákó, láthatósági mellény, osztályinduló elkészítése mellé még párnákat és takarókat is be kellett szerezniük.

Az avatandók izgulnak, az avatók már alig várják a pillanatot, amikor különböző zenés, éneklős, versírós, kitalálós, vetélkedős feladatokkal mérettetik meg az alattuk járó évfolyam. Az idei Móricka-bál tömény két és fél óra nevetés volt, melyet a kilencedikesek által felolvasott esküvői és az általuk szervezett megvendéglés után az iskola udvarán tartott, a Diákklub által szervezett óriási tábortűz melletti beszélgetés zárt le. Azt hiszem, hogy mi, az immáron felavatottak, elkezdhetünk készülni a következő esztendőre úgy, hogy amit most itt kaptunk, azt kamatostól visszaadjuk! Úgy, mint egy székácsos!

DEÁK PÉTER

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Evangélikus Diáksparlament Piliscsabán

2018. szeptember 21-én, pénteken kezdődött a diáksparlament Piliscsabán. A Béthel Evangélikus Missziói Otthonban volt a szállásunk, s az összes program itt zajlott le.

Az első közös alkalom az ebéd volt, ahol már felfedeztük a tavalyi ismerősöket, s egyből elkezdtünk beszélgetni. Ebéd után következett a köszöntőáhitat, amit Kézdy Péter, a missziói otthon lelkésze vezetett. Megfogott egy gondolata, mellyel abban erősített meg minket, hogy nem mindig kell újat, valami nagy durranást vinni a közösség életébe, néha elég csak a jól bevált megszűnő haladni, követni a megkezdett utat.

Ellátogattunk a FÉBÉ Evangélikus Szeretetszolgálathoz, ahol megváltozott munkaképességű emberek életébe leshettünk be. Dávid István intézményvezető kalauzolt minket itt, s megtekinthettük a barkácműhelyüket, ahol – az országban egyedülálló módon – kézzel gyártanak bútorkat. A helyszínen egy uszoda is található, ahol szintén megváltozott munkaképességű emberek dolgoznak. Nagyon jó volt látni, hogy mennyire kiegyensúlyozottan, boldogan élnek, és ők is teljes értékű munkát végeznek.

A FÉBÉ-látogatás után Cselovszky Ferenc Deák téri esperes úrral volt lehetőségünk beszélgetni arról, hogy a gyülekezetből hogyan tudunk közösséget építeni. Ugyanis az idei diáksparlament a közösségépítésről, közösségformálásról szólt. Ráébredtünk, milyen hatalmas és megtartó erő rejlik az összetartásban. Az előadás után beszélgettünk arról, hogy milyen programok vannak a különböző iskolákban, és hogy ki hogyan építi diákönkormányzatnak a közösséget.

Vacsora után Tarjáné Solyom Ildikó játékmester gondoskodott az esti szórakozásunkról és a csapatépítésről. A játék neve *Logikaszinó* volt, ami annyira megtetszett, hogy szeretnénk az iskolában mint DÖK-programot bevezetni.

Az estét Gyóni Martin, az Evangélikus Hittudományi Egyetem hallgatója zárta egy áhítattal, melyben kiemelte, hogy mennyire fontos az emberek számára az Istennel

való közösség. Az áhítat után még sokáig beszélgettünk.

Reggel már hamarabb fent voltunk a kelteténél, ezért volt időnk arra, hogy körbejárjuk a missziói otthon hatalmas területét, és közben a napfelkelésben is tudtunk gyönyörködni. A reggeli után egy áhítat következett (ismét Martin jóvoltából), utána újult erővel, s a reggeli igével vágtunk neki a napnak.

Szombaton interaktív előadásban volt részünk, amelyet két drámapedagógus – Meleg Gábor és Bátor Mária – tartott. Izgalmas volt az összesen négy együtt töltött órában ismerkedni, játszani, és ez által kö-

munkra, ahogy különböző témákban mi is kipróbáltuk az önszorgató társalgást. Volt szó mozaikcsaládokról, iskolai stresszről, költözéséről... Mindenki megkönnyebbülten lépett ki az ajtón a foglalkozás után.

Az este folyamán alkalmunk volt meghallgatni a Voice of the Glory együttest egy másfél órás koncert keretében. Büszkeséggel töltött el, hogy orosházaiak vagyunk. Nagyon jó volt a hangulat, mindenki élvezte a zenét és a közös éneklést.

Vasárnap reggel egyórás beszélgetéssel zártuk le a hétvégét, ahol megoszthattuk egymással tapasztalatainkat és ötleteinket. Zárásképpen részt vettünk az evangélikus

zösségépítő fortélyokat tanulni. Néhány ötlet igazán megragadta a figyelmünket, mint például az a játék, amiben egyre nagyobb csoportoknak kellett együttműködni, és a lehetőségek közül kiválasztani négyet, egyeztetni ötleteiket. A játék során el-sajátíthattunk érdekképviselői technikákat, és rengeteg olyan dologra hívták fel a figyelmünket, amik szükségesek a diákokkal való együttműködéshez.

A későbbiekben még egy beszélgetésben lehetett részünk, ahol az önszorgató csoportok erejéről gyarapíthattuk ismereteinket Békési Tímea addiktológiai konzultáns közreműködésével. Meglepő volt szá-

gyülekezet istentiszteletén. Gyorsan eltelt a hétvége, s boldogan, lelkesedéssel telve, sok ötlettel érkeztünk haza. Mindannyian jól éreztük magunkat, köszönjük, hogy ismét elmehettünk!

**HEGEDŰS REGINA
TÖRÖK VIRÁG
SZIGETHY PÉTER
FAZEKASNÉ JANKOV ILDIKÓ**

*Orosházi Harangszó újságunk
az interneten is megtalálható:*

<http://oroshaza.lutheran.hu/harangszo>

NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Csehi József

KERESZTELÉS (3 éven aluli gyermekek)

Huber Rómeó és Tóth Judit fia:

RÓMEÓ 2018. május 13.

Kiszel Ferenc és Petrányi Ildikó fia:

MÁTÉ 2018. május 20.

Nagy András és Juhász Annamária fia:

ÁRON SÁNDOR 2018. május 27.

Olasz Gábor és Horváth Linda leánya:

FLÓRA 2018. július 8.

Roszkos Attila és Tamás Veronika fia:

ATTILA ISTVÁN 2018. július 15.

Lengyel Zoltán Ferenc és Dékány Szilvia fia:

BALÁZS FERENC 2018. július 22.

Kálmán László Sándor és Gelegonya Éva leánya:

RÓZA ANNA 2018. július 28.

Nagy Csaba Zsolt és Bálint Andrea Rita leánya:

NATÁLIA HANNA 2018. augusztus 12.

Horváth Márton és Koszorús Zsófia fia:

BARNABÁS 2018. augusztus 25.

Gelegonya Péter és Sajtos Krisztina leánya:

EMMA RÓZA 2018. szeptember 8.

Nagy Ferenc és Betlehem Orsolya fia:

BENEDEK 2018. október 7.

Oldrich Ditmar és Vass Mariann fia:

MAXIM 2018. október 7.

ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A GYERMEKEKEN ÉS CSALÁDJUKON!

HÁZASSÁGKÖTÉS

Muszka Ádám Kálmán és Balla Diána 2018. május 12.

Simon Olivér és Aradi Anikó Julianna 2018. június 9.

Kovács Péter Károly és Botyánszki Gabriella 2018. június 16.

Társoly László és Jasmine Huong Danh 2018. június 30.

Takács Gergely és K. Tóth Lilla Magdolna 2018. június 30.

dr. Tarr Ádám és Marianne Manuela Hiebler 2018. aug. 11.

Rajos Csaba és Mengyán Anita 2018. augusztus 25.

Ollóczki István és Arany Gabriella Éva 2018. szeptember 15.

ISTEN VEZESSE ÉS IRÁNYÍTSA ŐKET ÉLETÚTJUKON ÉS SEGÍTSEN
MEGTARTANI FOGADALMUKAT!

TEMETÉS (2018. május 22.–2018. október 20.)

Fekete Sándor (81), Vili Istvánné (Szendi-Horváth Magdolna 93), Jávori Sándor (62), Lehoczki Ferencné (Bazsali Margit 93), Teodor Mária (53), Csanda Jánosné (Madarász Ibolya 77), Szabados-Tóth István (83), Gyöngyösi Józsefné (Benkő Mária 80), Ádász Sándorné (Dénes Margit 82), Marsal Tamás (46), dr. Dominkó István (91), Szuszán Imréné (Séllei Ilona 93), Németh Sándorné (Csete Ilona 93), Horváth László (80), Séllei Mihály (92), Sitkei János Sándorné (Héjjas Éva 74), Gugyella Istvánné (Halupa Ida Pirooska 82), Berta Szabolcs (41), Hajdu Józsefné (Éliás Jolán Julianna 89), Héjjas Irén (93), Csizmadia Gézné (Kerschmájér Irén 89), Mórocz Antal (87), Makula Sándor Jenőné (Bubik Julianna 75), Tóth Ernőné (Sárközi Rozália 89), Kiss Jánosné (Lipták Irén Terézia 80), Májér János (92), Májér Jánosné (Fülöp Mária 85), dr. Hegyesiné Berta Erika Csilla (56), Tóth Györgyné (Valach Mária 93), Oravecz Lajosné (Szvítán Mária 85)

„A VILÁG PEDIG ELMŰLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSI,
MEGMARAD ÖRÖKKÉ.” [1]n 2,17]

**Mindenkit szeretettel hívogatunk és várunk reformáció napi
ünnepi istentiszteletünkre október 31-én (szerdán) 10 órakor!**

ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2018. május 11.–2018. október 16.

Pusztainé Nagy Erzsébet	2000 Ft	Valastyán Jánosné	2000 Ft	Bartolák Andrásné	1000 Ft
Kovács Ferenc	2000 Ft	Csécsei Pálné	5000 Ft	Dérené Csepregi Klára	2000 Ft
Pleskó Józsefné	5000 Ft	Benkő Barna	3000 Ft	Szekeres Józsefné	1000 Ft
Györgyi Bálintné	2000 Ft	Bánki-Horváth Jolán	1000 Ft	Tóth Béláné	1000 Ft
vitéz lovag Simon Árpád	20 000 Ft	id. Gombkötő Sándor	3000 Ft	Tóth Anikó	1000 Ft
Vetési Imréné	1000 Ft	Szemenyei Sára Ilona	1000 Ft	Tóth Mariann	1000 Ft
Sonkolyos Dezső és felesége	2000 Ft	Csete Sándor és családja	5000 Ft	Nagy Dénesné	1000 Ft
dr. Pál Istvánné	3000 Ft	Kiss János	2000 Ft	dr. Horváthné Csepregi Terézia	1500 Ft
Szabó Bálint	2000 Ft	Papp Vilmosné	2000 Ft	Kovács Tiborné és Tímea	2000 Ft
Hajdú Géza	5000 Ft	Schmieder Józsefné	1000 Ft	Pál Tamásné	1000 Ft
Kunos Lajosné	2000 Ft	Dancz Gyuláné	2000 Ft	Zsíros Györgyné	5000 Ft
K. Tóth László és családja	2000 Ft	Lánczi Istvánné	1000 Ft	Név nélkül, de Istennél	
Szokodi László	1000 Ft	Koszorús Pál és felesége	10 000 Ft	tudvalévő testvértől	1000 Ft

Orosházi
HARANGSZÓ

Kiadja: az Orosházi Evangélikus Egyházközség (5900 Orosháza, Thék E. u. 2.)

Felelős kiadó: Ördög Endre igazgatólelkész és Koszorús Oszkár

Tördelőszerkesztő: Szatmári László · Nyomtatás: Pergamen Kft., Orosháza